

ÚJ KELET

FÜGGETLEN HETILAP - ALAPÍTÓ FŐSZERKESZTŐ: DR. MARTON ERNŐ ז"ל

24 oldal ■ 12.00 sekel, Eiláton 10,50 sekel ■ 20589. szám ■ 2015. január 15. csütörtök ■ 5775. tevet 24.

EURÓPA FELÉBREDT

Milliók felvonulás Párizsban, végső búcsú Jeruzsálemben

Vasárnap kétmillió tömeg lepte el a francia főváros utcáit. Délután három órakor hatalmas békés menet indult el a párizsi République térről a világ vezetői politikaival az élen, hogy hitet tegyen a szólásszabadság mellett, és tiltakozzon a terjedő terrorizmus ellen. Mintegy ötven ország állam- és kormányfője, köztük Benjamin Netanjáhu miniszterelnök is részt vett a Charlie Hebdo című satirikus lap elleni múlt szerdai véres merénylet, és az azt követő túszejtések 17 áldozatára való megemlékezésen.

„Emeljétek fel a tollaitokat!”, „Szabadság, egyenlőség, rajzoljatok, írjatok!” „Charlie vagyok” - ezek a feliratok olvashatók a Ré-

publique (Köztársaság) téren látható táblákon, ahol az élő közvetítés tanúsága szerint nemegyszer felbukkant az izraeli és a palesztin zászló is.

A Köztársaság téren található Marianne szoborra, ami a francia köztársaságot szimbolizálja, több tüntető is felmászott. A szobor lábánál gyertyákat gyújtottak, és virágokat helyeztek el. A demonstráción Barack Obama és Vlagyimir Putyin nem vett részt. Obama biztonsági okokra hivatkozva nem vállalta az európai utat, Putyint viszont a sajtóhírek szerint meg sem hívták. Ellenben Petro Porosenko ukrán elnök az első sorban vonult Párizsban. Izraelt a miniszterelnökön kívül Avigdor Lieberman

külgyminiszter, Naftali Bennett gazdasági miniszter és Éli Isáj, a SASZ egykori vezetője képviselte. A politikusok között ott menetelt Abu Mazen palesztin elnök és a jordán király is.

A nagy menettel párhuzamosan, egy másik útvonalon az áldozatok hozzátartozói indultak el. Mindkét csendes menet a Nation (Nemzet) térre érkezett meg. Ezt követően a CNN értesülése szerint François Hollande francia államfő és Benjamin Netanjáhu miniszterelnök együtt részt vett a párizsi nagyzsinaágában tartott megemlékezésen.

Kedden reggel Izraelbe érkezett a párizsi kóser pékségnél zajló túszerdrama négy zsidó áldozatának földi maradványa. Mindnyájan erős kapcsolatokat ápoltak életükben Erec Izraellel, a családok kérésére Jeruzsálemben, az Olajfák-hegyén lévő ősi zsidó temetőben helyezték őket

örök nyugalomra. A temetésen az izraeli politikai elit színe-java megjelent. A családtagoknak részvétet nyilvánított Reuven Rivlin államelnök, a Netanjáhu házaspár és sok más magasrangú politikus is.

Az egy éve a kóser boltban dolgozó húszéves Yohan Cohen z"l számos alkalommal járt Izraelben, legutóbb egy hónappal ezelőtt, amikor nagyapját temették. Boltbeli munkája mellett közgazdaságtant tanult és később egy bankban szeretett volna elhelyezkedni. A rendőrség közlése szerint, amikor a terrorista azzal fenyegetőzött, hogy megöli a szintén túsul ejtett három éves kislányt, akkor megszerezte a támadó fegyverét, de nem sikerült használnia, és ekkor a merénylő fejbe lőtte.

A 45 éves Philippe Braham z"l négy gyermek édesapja, akinek első házasságából származó tizennégy éves fia szep-

tember óta édesanyjával Izraelben él. Eredetileg informatikus volt, de az utóbbi időben biztosítási ügynökként dolgozott a bolt közelében. Braham testvére egy párizsi előváros rabbija. Ismerősei szerint évek óta tervezte, hogy Izraelbe vándorol családjával, szüleit is ott temettette el, édesanyját néhány hónappal ezelőtt.

Yoav Hattab z"l huszonegy éves volt, egyedül élt diákként Párizsban. Édesapja Benjámin Hattab rabbi Tunéziában iskolaigazgató, az ottani zsidó közösség egyik vezetője. A merénylet előtt röviddel tért vissza Izraelből, ahol egy, az országot zsidó fiataloknak bemutató körutazáson vett részt.

A negyedik áldozat, a hatvannégy éves François-Mivhel Saada z"l is Tunézia fővárosában, Tuniszban született, nyugdíjszakértőként dolgozott. Mindkét gyermeke Izraelben él. **EHSz**

**Családi és baráti körben ünnepeltük
FÉNYES (PANETH) ANNA
100 éves születésnapját.**

**Kívánunk további egészséges,
boldog és békés éveket!**

Gyerekeid és unokád

EHETI LAPSZÁMUNKBÓL:

- * Terror Párizsban (2-3. oldal)
- * Véget ért az arab olaj aranykora (4. oldal)
- * Dr. Ráfi Vágót köszöntötték (5. oldal)
- * Anglia, palesztinok, Marx (6. oldal)
- * Pofon vágott Európa (7. oldal)
- * Sokéves feledékenység (8. oldal)
- * Ez is elmúlik! (10. oldal)
- * Lóttek a viccnek (11. oldal)
- * Áramszünet (13. oldal)
- * Piroska a Damjanich utcában (16. oldal)
- * Sütemények Steviával (21. oldal)

**HIRDETÉS ÉS ELŐFIZETÉS
ÜGYEKBE HÍVJA
GEORG EDRI
A 050/534-5041-ES TELEFONSZÁMON.**

NEM ÉRT VÉGET A TERRORFENYEGETÉS FRANCIAORSZÁGBAN

Nem ért véget a terrorfenyegetettség Franciaországban - mondta péntek este François Hollande francia államfő, miután a francia rendőrség két párhuzamos akcióban végzett a Charlie Hebdo című francia satirikus lap elleni múlt szerdai merénylet elkövetőivel, valamint egy kóser élelmiszerboltban túszoikat ejtő iszlamista fegyveressel.

Az elmúlt heti franciaországi támadásokban 17-en haltak meg és 20-an sebesültek meg. „Franciaország, még ha tisztában is van azzal, hogy szembenézett (a fenyegetettséggel), még ha tudja is, hogy bátorságra és bravúrokra képes férfiakkól és nőkből álló biztonsági erőkkel rendelkezik, nem szabadult meg végleg a fenyegetettségtől, amelynek céltablája. Óvatosságra, egységre

és mobilizációra kérem önöket” - mondta a köztársasági elnök a France 2 francia közszolgálati televízió által élőben közvetített rövid beszédében.

Franciaország fenyegetettségét a nemzet olyan tragédiájának nevezte az államfő, amellyel „költelességünk szembenézni”. Hollande „undorító antiszemita tett-

nek” minősítette a pénteki párizsi túszejtést egy kóser élelmiszerboltban, és megerősítette, hogy az akcióban négy túszt veszítette életét. „Azoknak, akik elkövették ezeket a terrorcselekményeket, ezeknek az örülteknek, ezeknek a fanatikuskoknak, semmi közük a muzulmán valláshoz” - hangsúlyozta az államfő.

A köztársasági elnök üdvözölte a túsztmentő akciókban részt vett csendőrök és rendőrök „bátorságát, bravúrosságát és hatékonyságát”. „Büszke vagyok rájuk” - tette hozzá. Hollande úgy vélte, hogy Franciaországnak „nemcsak az erővel, hanem a szolidaritással is választ kell adnia ezekre a támadásokra”. „Szabad nép vagyunk, amely nem enged semmilyen nyomásnak, amely nem fél, mert megvédjük az eszmét, amely nagyobb nálunk” - fogalmazott.

MTI

Franciaországban található Nyugat-Európa legnépesebb muszlim közössége, egy 2010-es kutatás szerint a 66 milliós országban 4,7 millió muzulmán él. Az országban jelenleg legtöbben római-katolikusnak vallják magukat, a legdinamikusabban azonban a muszlim közösség fejlődik. Ezt az is mutatja, hogy a hagyományosan vallásos Dél-Franciaországban több mecset működik, mint keresztény templom.

Franciaországban egy családra 1,8 gyermek jut, a muzulmán családokra ennek többszöröse: 8,1. A 20 évesnél fiatalabbak 30 százaléka muszlim. A nagyobb városokban, mint Nizza, Marseilles és Párizs, ez az arány jóval nagyobb, eléri a 45 százalékot. Egy felmérés szerint, ha ez a folyamat nem áll meg, akkor 2027-re minden ötödik francia muzulmán lesz.

A Franciaországban élő muzulmán családok többsége beilleszkedett a társadalomba és a középosztályhoz tartozik. A fiatalok közül mégis többen fordulnak a radikalizmus felé. Jelenleg több mint ezer francia állampolgár harcolhat Szíriában és Irakban

az Iszlám Állam és hasonló terrorszervezetek oldalán. Egy francia állampolgár például közvetlenül részt vett Peter Kassig amerikai segélymunkás lefejezésében.

A francia kormány adatai szerint a francia állampolgárságú harcosok közül legalább ötvenen életüket veszítették. A jól képzett, harcedzett terroristák közül sokan hazatérnek: az egyik visszatérő iszlamistára novemberben hétéves börtönbüntetést szabtak ki.

A tavaly szeptemberi brüsszeli merénylet elkövetője egy francia-algériai kettős állampolgárságú férfi volt. A támadó egy múzeumnál lövöldözött, és megölt egy izraeli házaspárt, valamint a múzeum két alkalmazottját. A férfit később elkapták, és mint kiderült, megjárta Szíriát, ahol többek között nyugati foglyokat kínzott.

François Hollande francia miniszterelnök a szerdai támadás után azonnal a helyszínre sietett, ahol többek között azt is közölte, hogy az utóbbi hetekben több terrortámadást is megghiúsítottak a hatóságok.

atv.hu

Netanjáhu Izraelbe hívta a francia zsidókat

Benjamin Netanjáhu miniszterelnök szombati televíziós beszédében azt hangoztatta, hogy a franciaországi zsidók hazája Izrael. „Azt mondom Franciaország minden zsidójának, Nyugat-Európa összes zsidójának, hogy Izrael nem egyszerűen az a hely, ahová imádkozni járnak, Izrael Állam a hazájuk”.

Izrael 1948-as megalapítása óta először vált Franciaország 6600 emberrel az Izraelbe irányuló kivándorlás fő kiindulópontjának, szemben az előző évi 3400-al. A francia zsidó közösség létszámát 5-600 ezerre becsülik. Ez a harmadik legnagyobb zsidó közösség a világon, az Egyesült Államok és Izrael után. Az Izraelbe költözők legfontosabb indítéka vallási jellegű, de egyre többen vannak, akik a bizonytalanság miatt távoznak.

Roger Cukierman, a közösség vezetője arra kérte a francia zsidókat, hogy maradjanak az országban, és ne csatlakozzanak az Izraelbe irányuló kivándorlási hullámhoz. „Nagyon fontos, hogy maradjon zsidó közösség Franciaországban” - hangsúlyozta. „Szabadon fogjuk élni zsidó életünket, bármit is akarnak ránk kényszeríteni az ellenségeink” - jelentette ki az AP amerikai hírügynökségnek adott interjúban.

François Hollande államfő szintén maradásra kérte a francia zsidókat. Mint mondta, mindent megtesznek az országban élő zsidó polgárok védelme érdekében. A merényletek kapcsán bevezetett fokozott biztonsági intézkedések keretében ötezer rendőr vigyázza az országban működő 700 zsidó iskolát.

MTI

Miért hibáztak a francia szolgálatok a párizsi merényleteknél?

17 halott két iszlamista terrorakció miatt Párizs belvárosában. Ez a hírszerzés, az elhárítás kudarca is. Miért nem látta előre a veszélyt a francia terrorelhárító szolgálat?

Az arab tavasz miatt – állítja Bernard Squarcini, aki Sárközy elnök kedvenc rendőreként a belső biztonságért felelt 2007 és 2012 között. Amikor 2001-ben egy iszlamista merénylet megtámadta az USA párizsi nagykövetségét, akkor a CIA nagy erővel érkezett Franciaországba. Az együttműködés a francia és az amerikai szolgálatok között teljes volt – emlékezik Squarcini. De azután jött az arab tavasz. A francia hírszerzés kezdettől fogva úgy gondolta, és ez be is igazolódott, hogy a diktátorok bukása után nem a demokrácia, hanem a káosz ideje jön majd el.

Mindez nagy csapás volt a francia hírszerzésre, melynek remek kapcsolatai voltak a terrorelhárító szolgálatokkal Szíriában és Tunéziában, de néhány más terror által sújtott

országgal is a Közel-Keleten és Észak-Afrikában. A diktátorok bukásával vagy meggyengülésével megszűnt a kapcsolat a szolgálatok között. A francia hírszerzés megvakult – állítja Bernard Squarcini arra utalva, hogy Líbiában vagy Jemenben nincs is állam, amely szembe szállhatna a terrorizmussal. Szíriában pedig Asszad elnök rendszere rendkívüli mértékben meggyengült. Ráadásul kezdetben a nyugati hatalmak támogatták a szunnita milíciákat Asszad rendszere ellen. Csak később szálltak velük szembe, amikor azok már kikiáltották a Kalifátust Szíria és Irak egyes részein. Ahol most ezerszámra harcolnak európai dzsihád harcosok is. Akiket azután vissza lehet küldeni Európába, mint a francia állampolgárságú Mehdi Nemmouche-t, aki négy embert lőtt le hidegvérrel Brüsszelben a Zsidó Múzeum előtt, vagy a két Kouachi fivért és Koulibalyt, a párizsi merényletek végrehajtóit, akik 17 ember halálát okozták.

Meg nem erősített hírek szerint főbe lőtte

magát egy magasrangú rendőrtiszt Párizsban. Henri Feydou vezette a vizsgálatot a Charlie Hebdo elleni merénylet ügyében. A francia rendőrök mindenestre megtapsolták a felvonulók, akik a terror ellen tiltakoztak millió számra vasárnap Párizsban és másutt.

A francia rendőrség és CIA közötti információáramlás problémáira már Obama elnök is rámutatott, amikor a francia nagykövetségen járt Washingtonban. Azt ígérte, hogy fokozni fogják az együttműködést az USA és Franciaország között ezen a téren is. Február 18-ára terrorellenes csúcsot hirdettek Washingtonba, ahol nyilván szóba kerül a titkosszolgálatok közötti kapcsolatok javítása is. De Obama elnök épp a francia nagykövetségen hangsúlyozta: nem elég, ha az USA és Franciaország együttműködik a terrorizmus ellen, mert nagy szükség van a muzulmán országokra is. Nélkülük ugyanis aligha remélhető tartós siker a terror elleni háborúban.

Lengyel Miklós/Globport

„A terroristák veszélyesebbek az iszlámra a karikaturistáknál”

Néhány éve, 2006-ban még Naszrallah sejk vezényelte a tüntetéseket a dán lapban megjelent karikaturák ellen. Akkor annak adott hangot, hogy Mohamed prófétát nem gúnyolhatták volna ki, ha valaki végrehajtotta volna a Salman Rushdi meggyilkolására felszólító fatvát, és hogy sok millió muszlim van, aki kész az életét áldozni a próféta becsületéért. Most valami olyasmit mondott, ami sokakat meglepett.

Az iszlamista szélsőségesek jobban sértik Mohamed prófétát, mint a nyugati satirikus rajzok. Ez a kijelentés valószínűleg jópárszor elhangzott az elmúlt napokban mérsékelt muszlim vezetők részéről, akik már a Charlie Hebdo magazin megtámadásának napján elítelték a terrorakciót. Ezúttal azonban nem más beszélt így, mint az Egyesült Államok által terrorszervezetnek tartott és a Libanon legerősebb politikai pártjaként működő Hezbollah vezetője.

Haszan Naszrallah nem említette név szerint a francia satirikus magazint, és a 12 áldozatról sem tett említést, de azt mondta: azok az iszlamista szélsőségesek, akik lefejeznek és lemészárolnak embereket, többet ártottak az iszlámnak, mint bárki más a történelem során. Ezzel nyilván az Iszlám Államra és az al-Kaidára célzott. A Hezbollah vezetője élő videóüzenetben tért ki mindegyikről még pénteken, Bejrút déli részén összesereglett támogatói előtt. Úgy fogalmazott, hogy „a magukat az iszlám követő-

inek valló takfiri csoportok viselkedése jobban eltorzítja az iszlámot, a Koránt, mint az iszlám ellenségei...akik megsértették a prófétát filmekben... vagy gúnyrajzot készítettek róla.”

Az iszlám militáns követői feltétel nélkül gyakorolják a takfiri dogmát, amely megengedi, hogy minden olyan muszlimot, aki nem ért velük egyet, hitehagyottnak bélyegezzenek. Olyannak, aki – szerintük – szembe megy az iszlám „igaz tanításaival”. Naszrallah szerint ugyanakkor ők jelentik a legnagyobb fenyegetést az iszlám hitre és annak üzenetére.

A síita Hezbollah Aszad elnök oldalán vesz részt a szíriai háborúban. Vezetőjének mostani nyilatkozata éles ellentétben áll az Iszlám Állam és az al-Kaida szunnita fegyvereseinek felhívásaival Nyugaton végrehajtandó terrortámadásokra.

A hétvégén a Hamasz is közzétett egy nyilatkozatot, méghozzá francia nyelven, amelyben elítélte a párizsi terrorakciót. Abban az állt, hogy „a vélemény- és gondolkozásbeli különbség nem igazolhatja a gyilkosságot.” És egyben bírálta az izraeli kormányfőt, azért a „kétségbeesett próbálkozásáért... hogy kapcsolatba hozza a mozgalmunkat (a Hamaszt) és a (palesztin) ellenállást a globális terrorizmussal”. Hasonló véleménynek adott hangot a Palesztin Hatóság is, „förtelmes bűncselekménynek” nevezve a történeteket.

Karakai Ildikó/Globport

A három áldozat: Gilad Shaar, Naftali Frenkel és Eyal Jefrach, emléküik legyen áldott.

Életfogytiglani börtönbüntetést szabott ki január 6-án, kedden az izraeli katonai törvényszék arra a palesztin férfira, akit a tavaly nyári gázai konfliktus kirobbanásához vezető merénylet, három izraeli fiatal elrablásának és meggyilkolásának kitervelésében és pénzelésében találtak bűnösnek.

Az Ynet, a Jediót Ahronót című újság honlapja arról számolt be, hogy a Hebronból származó, a Hamasz palesztin szélsőséges szervezethez tartozó Husszám Kavaszmet 75 év börtönbüntetésre és 750 ezer sékel pénzbírságra ítélte a bíróság. A merénylet tényleges elkövetésével gyanúsított két palesztint, Amar Abu Eisát és Marván Kavaszmet tavaly szeptemberben tűzharcban ölték meg az izraeli biztonsági erők.

Tavaly június 12-én a két palesztin férfi a kocsijába csalt egy ciszjordániai buszmegállóban várakozó három izraeli tizenévest, akik családjaikhoz akartak utazni a hétvégére bentlakásos vallási iskolájukból. A fiatalok elrablása után Izrael hajtóvadászatba kezdett megtalálásuk érdekében, de csak a holttesteik kerültek elő, három héttel később, Hebron mellett. Júliusban - feltehetően bosszúból - három zsidó támadó elrabolt és megégetett egy palesztin tizenévest Jeruzsálemben. Azóta gyilkosságért vád alá helyezték őket az izraeli hatóságok.

MTI

VÉGET ÉRT AZ ARAB OLAJ KORA - KIFOGYNAK A TÁMOGATÁSBÓL A TERRORISTÁK?

Ahogy az Öböl-államok kifognak a költőpénzből és belső rengéseket élnek át, a pusztító arab hatalom időszaka lassan véget ér. Az izraeli ész és innováció korszaka viszont éppen most kezdődik – írja Guy Bechor, a Lauder School of Government közel-keleti részlegének vezetője a Jedit Ahronot című izraeli lap weboldalának vélemény rovatában. A Hetek cikke.

Majdnem teljesen figyelmen kívül hagyta a világ 2014 egyik legdrámaibb hírének: az Egyesült Államok feloldotta az amerikai olajexport korlátozásait, és az új év első napjával elkezdett olajat exportálni a világ többi országába.

Senki sem gondolta, hogy ilyen gyorsan megtörténik, de a palatechnológiának köszönhetően, amely alapjaiban változtatta meg az energiavilágot, az Egyesült Államok máris a világ legnagyobb olajtermelőjévé vált, túlszárnyalva Szaúd-Arábiát is.

Tovább eshetnek az árak

Amerika egy éven belül várhatóan legalább napi egymillió hordó olajat fog exportálni, és 12 millió hordót termel majd ki naponta. Összehasonlításképpen: Irán mintegy másfél millió hordó olajat termel ki naponta. Ez azt jelenti, hogy az olajárak tovább esnek majd, Amerika ugyanis máris versenyképes a többi kitermelővel. Ez elsöpri Oroszországot, Szaúd-Arábia és a többi Öböl-állam pedig hoppon marad, összeomlik az olajkartell, és a diktatúrák, amelyek az olajra épülnek – mint Irán –, sötét jövő elé néznek. Ugyanakkor az olyan demokráciák, mint Kanada, Brazília, Mexikó, Nigéria, de még a kicsi Izrael is be fog lépni a piacra.

Az arab olaj korának vége, ahogy a Perzsa-öböl olajdiktatúráinak pusztító hatalma is véget ér. Ezek a diktatúrák eddig nem túl elegánsan tartották markukban az egyre gyengülő Európát: politikusokat vettek meg, cégeket fizettek le, átvették a hatalmat a gazdaság felett, és politikai hatalomra tettek szert, amelyet többek között Izrael ellen is felhasználtak.

Néhány hónapba beletelik

ugyan, de mind az európaiak, mind az amerikaiak észre fogják venni, hogy a pusztító arab hatalom ideje lejárt, mert az Öböl-államoknak nem lesz már elkölthető pénzük. Ha nem marad pénzük arra, hogy tovább finanszírozzák a terrorizmust, belülről rendítik majd meg őket a szociális és etnikai problémák és a terrorhullámok.

Látható jelek

Az arab hatalom visszaesésének jelei már láthatóak. Az elmúlt héten huszonnégy arab állam próbált óriási erőfeszítéssel átvinni egy Izraellel szembe fordított ENSZ Biztonsági Tanácsán, de kudarcot vallottak. Amerikát nem tántorították el, ahogy az erős nyugati államokat sem. Igaz, hogy Franciaország és Luxemburg még mindig az arab tőke hatása alatt áll, vagy legalábbis ők így gondolják, de ők is hamar rájönnek majd, hogy az arab pénz korszakának vége.

De mi történik Oroszországgal, ahogy egyre esnek az olajárak? Az ország az összeomlás szélén áll, és akár európai háborút is

kezdhet, csak hogy megmentse magát. És mi történik Egyiptommal, amelyet Szaúd-Arábia finanszíroz? Ez utóbbi máris visszavett a Kairóba küldött segélyekből, mert már nem annyira magától értetődőek a bevételei.

És mi lesz az olyan gazdag Öböl-államokkal, mint Katar? Azzal áltatják magukat, hogy akkor is lesz, akit érdekelni fognak, ha már nem lesz olajuk. Néhányan még a turizmus gondolatával is eljátszanak. De ha nem lesz olaj, senki nem akar majd oda menni, és a homok újra belepiti az egekbe ágaskodó tornyokat, amelyeket építettek.

Mahmúd Abbász Palesztin Hatóságát már a válság előtt sem támogatta egyetlen Öböl-állam sem, habár mindig voltak ünnepléses bejelentések.

Ahogy a 2015-ös év elkezdődött, új világra ébredtünk: az információ forradalma, az elme, a személyes erő, az innováció és a felfedezések világára – és ebben a világban Izrael valódi hercegnő.

Vége az arab olaj korszakának, és elkezdődik a globális és izraeli elme korszaka. Egyre nyilvánvalóbb, hogy azok az országok,

amelyek nem mertek közeledni hozzánk a múltban – félve az arab megtorlástól –, most sietve teszik ezt, mintha be akarnák hozni az elveszített sok-sok évet.

Izrael olyan országokkal köt szoros barátságot, amelyek a múltban távolságot tartottak, ám ma közel állnak hozzánk, mint India, Japán, Kína vagy Dél-Korea. Ők is értik, hogy azok, akik nem innovatívak, ahol nincs kreatív gondolat, megszűnnek létezni. Ezen a területen Izrael sokat nyújthat nekik, és ők is sokat adhatnak cserébe.

Soha többé nem lesz 100 dollár fölött az olajár?

Soha többé nem lesz 100 dollár felett a kőolaj világszintű ára Al-Valíd bin Talál bin Abdel-Azíz al-Szaúd Szaúd-arábiai herceg, milliárdos üzletember, befektető szerint. A USA Today című amerikai újság internetes oldalán a hét végén megjelent nyilatkozatában a herceg bölcsnek, ésszerűnek és gyakorlatiasnak nevezte Szad-Arábia azon döntését, hogy az árzuhanások ellenére sem csökkenteni a kitermelést. Megítélése szerint az áresésben egyaránt szerepet játszott a túlkínálat és az olaj iránti gyenge kereslet, és amennyiben ez a helyzet nem változik, az árak további csökkenése várható. „Ha a kínálat csökkenni fog, a kereslet pedig kissé emelkedik, az árak felfelé indulnak. Mindazonáltal meggyőződésem, hogy soha többé nem kerül száz dollár fölé a kőolaj hordónkénti ára. Már egy évvel ezelőtt is azt mondtam, hogy a száz dollárnál magasabb ár mesterséges” - mondta. A herceg badarságnak minősítette azt az elméletet, miszerint az Egyesült Államok és Szaúd-Arábia titokban megállapodott az alacsony árak fenntartásában, hogy így gyakoroljon nyomást Oroszországra az ukrán válság miatt. Rámutatott, hogy az olajárak esése egyaránt sújtja Oroszországot és Szaúd-Arábiát, de nagy tartaléka miatt Szaúd-Arábián nem látszanak ennek jelei. „Nincs semmiféle politikai összeesküvés Oroszország ellen. Mert ha ezt tennénk, azzal lábón lőnénk magunkat” - jelentette ki a herceg.

A Vatikán lehet az Iszlám Állam következő célpontja

Olasz titkosszolgálati források nem zárják ki, hogy az Iszlám Állam (IÁ) fegyvereseinek következő célpontja a Vatikán lehet, ahogyan ezt az izraeli állami televízió vasárnap bejelentette.

Az Egyesült Államok titkosszolgálatára arról értesítette Olaszországot, hogy az IÁ dzsihadista fegyveresei a Vatikánnal szembeni terrorakcióra készülnek. Az ANSA olasz hírügynökségnek nyilatkozó olasz titkosszolgálati források megerősítették, hogy az utóbbi napokban ilyen információkat kaptak az amerikai és az izraeli titkosszolgálatoktól is. Az olasz hatóságok szerint a Vatikán valóban a lehetséges célpontok között szerepel, de semmilyen konkrét jel nem utal arra, hogy terrortámadás érhetné a kereszténység központjának számító pápai államot.

A Róma központjában levő Vatikánváros területén és teljes környékén tovább fokozták az eddig is magas biztonsági készültséget. Ferenc pápának a Szent Péter téren vasárnap mondott beszéde alatt a szokottnál is magasabb volt a rendőrök száma a tér körül és a Vatikánhoz vezető római utcákban. A Szent Péter tér közelében levő szentszéki sajtóközpont bejáratát vasárnapról az olasz rendőrség páncélos járműve védi.

Az IÁ júliusban olyan videót tett közzé interneten, amelyen a dzsihadista fegyveresek zászlója lobogott a Szent Péter téren.

Ferenc pápa hétfőn a Szentszéknél akkreditált diplomatákat fogadta, majd Srí Lankára és a Fülöp-szigetekre utazott egyhetes apostoli látogatásra.

MTI

Az egyetemi búcsúztató után nagykövetségi fogadás Dr. Ráfi Vágó nyugdíjba vonult

Dr. Ráfi Vágót – úgy hiszem – nem kell bemutatni az Új Kelet olvasóinak. Neves közéleti személyiség, szinte mindenki ismeri őt Izraelben. Történész, egyetemi adjunktus, köztisztviselő, diákjai által szeretett, népszerű előadó, író, a Holokauszt nemzetközileg elismert hazai szakértője, kutatója.

Kolozsváron született 1946-ban, 1958-ban vándorolt Izraelbe. Tanulmányait a Tel Aviv-i és a Haifa-i egyetemen végezte, modern európai történelmet, politikai ismereteket tanult. Az egyetem elvégzése után kutatói ösztöndíjat kapott Angliában és Németországban, később vendégprofesszorként tanított a kanadai Calgary és a Concordia egyetemeken. Érdeklődési körébe tartozik a modern antiszemitizmus, a Holokauszt-tagadás, valamint az európai nacionalizmus, a kisebbségek, etnikumok, és az emberi jogok védelme. Tagja a történészek nemzetközi bizottságának, és szerkesztője a Tel Aviv-i egyetem által kiadott Román zsidók története című öt kötetes tanulmánynak is.

Nyilvános egyesületek, tudományos kutatási központok, bizottságok tagja, nemzetközi konferenciák állandó meghívott vendége. Ő képviselte Izraelt 2012-ben három nemzetközi konferencián is, amelyeket Raoul Wallenberg emlékének tiszteletére rendeztek.

Dr. Ráfi Vágó, prof. Dina Porat és dr. Nagy Andor

Sok évtizedes munkásságának elismeréseként, nyugdíjba vonulása alkalmából Nacionalizmus és kisebbségek a Duna medencében címen a Tel-Aviv-i Egyetem – ahonnan most nyugdíjba ment – egész napos konferenciát rendezett tiszteletére, a búcsúzó oktató előtti főhajtásként. Az eseménysorozatra január 6-án, kedden került sor a Bet Hatfusot Múzeum Zeevi auditoriumában.

A vendéglátó Tel Aviv-i Egyetem történelem-tudományi fakultásának vezetői, professzorai tartottak előadásokat, de képviselték magukat a Haifai Egyetem, valamint külföldi egyetemek megbecsült tanárai is.

A konferencia hivatalos részének befejeztével a tudós társaság átvonult a tel-avivi Magyar nagykövetségre, eleget téve dr. Nagy Andor Magyarország nagykövete meghívásának, aki – hazája nevében is – szintén osztozni kívánt a híres tudós, a megbecsült egyetemi előadó ünneplésében.

A fogadáson a nagykövetség részéről megjelent még Pamuk Sándor első beosztott, dr. Novák Attila kulturális attasé és Trombitás Zsófia vezető konzul.

Jelenlétével tisztelte meg az összejövetelt Andreea Pastarnak asszony, Románia izraeli nagykövete is.

A Tel-Aviv-i egyetem professzorai mellett az ünneplők között ott volt Ráfi Vágó felesége, két fia, és 93 éves édesanyja is, akiről az a hír járja, hogy mindenkivel szót ért. Könnyen teheti, ugyanis hat nyelvet beszél.

Dr. Nagy Andor rövid, szellemes beszédben köszöntötte az ünnepeltet, amelyet Ráfi Vágó pár szóval megköszönt. Ezután kötetlen beszélgetésekre került sor, miközben a vendégek megköstölhették a magyar konyha elhíresült remekét, a pörköltet, nokedlit, a rakott krumplit, és – nem utolsó sorban – a csokoládéval leöntött gesztenyés palacsintát.

P.G.

Több, mint 30 éve vagyok előadóművész. S életem egyik meghatározó élménye Izraelben történt velem. Megismerkedtem Földes Mária: A séta című kisregényével. Tabák László adta a kezembe az Új Kelet szerkesztőségében. S elmondta, hogy Wohl Katalin a Habima Színház számára monodrámát készített a regényből, amelyet Mirjam Zohar adott elő. Budapesti randevút adtunk egymásnak Wohl Katalinnal s találkozásunkkor a kisregény alapján visszaültettük magyar nyelvre a monodrámát, amelyet az 1990-es évek második felében Radó Gyula rendezésében be is mutattam. S azóta is

EGY MONODRÁMA MARGÓJÁRA...

műsoron tartom. Nagy öröm számomra, hogy Radó Gyula azóta is segíti az előadásokat. Wohl Katalinnak örök hálával tartozom a támogatásért és köszönettel a barátságáért.

Miért tartom fontosnak a Földes Mária regényéből készült monodráma előadását? Mert figyelmeztet, mert tanít, mert emlékeztet. Nem ismétlődhet meg senkivel, semmilyen módon a kirekesztettség, a semmibevevés borzalma...

Hogyan kapcsolódik Földes Mária és Havas Judit? Erdélyi Lajos fotóművész portréját láttam az írónőről... Mélységeit megélt asszony volt... természetes számomra, hogy közvetítem őt, hogy a bőrbe bújva emlékezem, emlékeztetek.

Szeretném, ha megértenék ennek a furcsa koboldos lénynek az üzenetét: aki a mai napig nem mondott le az álmokról és a csodavárásról, aki a legnehezebb pillanatokban is szeretett, és akit viszonszerettek, aki soha nem tagadta meg a szeretett apát, aki

megértette az „úrino mamát”, aki megőrizte a humorát mindig, minden körülmény között, a poklokban is, ... aki katolikus zárdában nevelkedett, aki zsidó létére megértette egy vezekelni akaró német lány tettét, s aki hiába „sétált”, a megélt fájdalmat nem feledhette, s kérdezte, folyton kérdezte: Tessék mondani hova kell ezután menni? Tessék mondani mit kell ezentúl csinálni?

Igen. Mit is emelnék ki? „A mai napig nem mondtam le az álmokról és a csodavárásról” - hiszek a szó erejében, tán ezért is teszek vallomást Földes Marica sorsáról-sorsával. Mindig fekete doboz a díszlet... néhány bútor, egy fogas, egyszerű jelmez – minden a szöveget szolgálja, amely látató erővel bír; megdöbben, elgondolkodtat, figyelmeztet és tiltakozásra készítet. A kirekesztés soha nem megengedhető.

Ennek a gondolatnak a szellemében érkeztem a múlt év de-

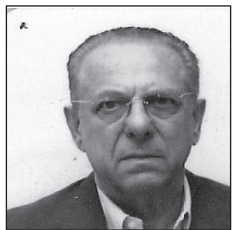
cemberében Radó Gyula rendezővel és Sibalin György operatőrrel Izraelbe, hogy a tragikus sorsú írónő nyomába járjunk beszélgetésekkel, emlékekkel, képekkel. Felkerestük a helyszíneket, ahol járhatott: az utcákat, tereket, a tengerpartot.. s meglátogattuk Wohl Katalint és Rózsa Marikát, a két nagyszerű színésznőt és barátot, akikkel együtt emlékeztünk Földes Maricára. Mindketten támogatták a tragikus sorsú írónőt, amiben csak tudták, kinti élete során.

Nagyon megtisztelő volt, hogy mindketten eljöttek a nagykövetségen tartott estemre.

dr. Havas Judit

Wohl Katalin, Rózsa Marika és dr. Havas Judit a tel-avivi előadás után

DR. KENDE GYÖRGY:

Anglia, a palesztinok és Marx

Bizonyos megkönnyebbülést okoz, hogy Karl Marx a hitsorsosunk: ugyanis két nagyapja rabbi volt, az egyik Hollandiában, a másik szülőhelyén a németországi Trierben. Papája eleinte Herschl volt, de aztán Heinrich lett. Marx még echte zsidónak született ugyan (1818), de hatéves korában kikeresztelkedett, s majdani éveiben konzekvensen letagadta zsidó eredetét. Protestáns volt, ateistának vallotta magát, de végeredményben az ateizmus is egy vallás. Pláne miután egy német arisztokrata gój nőt, Jenny von Westphalént sikerült feleségül vennie, a kisebbség érzéssel átitatott zsidónak minden oka meg volt rá, hogy letagadja zsidóságát.

Én ezt a hitehagyást örömmel megbocsájtom neki, de mivel sajnos kitalálta és népszerűsítette a kommunizmust, ellentétben a sokkal tartósabb kapitalizmussal, mely kommunizmus egy kicsit hosszú, száz éves betegség és néhány tízmillió ártatlan áldozat után végre megbukott, minden antiszemita konokul állítja, hogy Marx zsidó. Ha a kommunizmus netán sikeres lett volna, senki nem állítaná, hogy Marx zsidó. Marx külsőleg inkább egy arabhoz hasonlított (barna komplexum és göndör haj), ezért is becézték Mórnak, ami szintű arabot jelent. Ellenben elvtársát, barátját és munkatársát, Friedrich Engelst, akivel a kommunista-kapitalista teóriát fele-fele alapon kigondolták, nem vádolják a kommunizmus bűneiért, talán azért, mert Engels ab ovo nem volt zsidó.

Marxot már nem csak a volt Szovjetunió területén, de a volt népi Kínában is igyekeznek elfelejteni, noha ott valamivel nehezebben megy. Maradt még két hely, ahol Marx (csak Marx, Engels nélkül) és a velejáró kommunizmus mindmáig népszerűek, (az imperializmus, kolonizáció, forradalom stb., borzalmakkal): London és PFLP (Népi Front Palesztina Felszabadítására). Az utóbbi, mint tudjuk, a megboldogult Dr. George Habash alapítványa 1940-ből, amit aztán 1967-ben újra alapítottak. A szervezethez, követvén bátyja nyomdokait, Ms. Khaled már 15 éves korában (1959) lelkesen csatlakozott. A PFLP mozgalom nem valami nagy tótum-faktum a palesztin népi mozgalomban, a Fatach (PLO=Palesztin Felszabadítási Szervezet) és a Hamasz mellett, de még eltengődik, és adományokat is gyűjt. Egyik képviselője, az 1944-ben, Haifán született Leila Khaled, akinek sikerült megőriznie marxizmusát és a velejáró kommunizmust. Halvány dunsztom sincs arról, hogy Leila Khaled miként vélekedik Marx eredetéről, zsidó, protestáns, mór arab vagy atheista, mindenesetre rendületlenül megőrizte hűségét.

Mint emlékeztetes, Leila Khaled mellékfoglalozása, a forradalmak mellett, utasszállító repülőgépek elrablása volt. 1969-ben, mindjárt az első esetben sikeres volt, amikor a TWA Boeing 707 Róma-Athén 840-es járatát rákényszerítették a damaszkuszi leszállásra. Valahogy azt remélték, hogy Jichák Rabin lesz a gépen. Miután a gépet kiürítették az utasoktól, felrobbantották. Leila Khaled ezután igen népszerű lett, mert Eddie Adams egy képet készített róla, melyen a keffiás Ms. Khaled AK-47 automata puskát tart a kezében. Ms. Khalednek nem csak a népszerűsége, de zsidós saszorra is nagy volt, ezért hat plasztikai műtétet végeztek a cifferblattján és nóziján, hogy további repülőgéprablás esetében ne ismerjék fel.

Mint kiderült, az operációk sikeresek voltak.

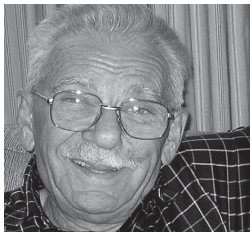
A következő rablás az El Al, szintén Boeing 707, 219-es járata Amsterdam- New York között. Ms. Khaled munkatársa a nicaraguai-amerikai szandinista elveket valló, Patrick Argüello, civilben Fullbright-alapítványos orvos volt, aki csak erre az alkalomra csatlakozott az általa addig ismeretlen Ms. Khaledhez. A választás nem volt sikeres, már ami az El Al gépet illeti. A hondurasi útlevéllal utazó pár, a rendkívül elegáns Argüello és a megszépített Ms. Khaled fegyverrel a kézben be akartak menni a pilótafülkébe, Argüello eldobott egy kézigránátot, de az nem robbant fel. Egy utas whiskys üveggel fejbe vágta. A pilóta, hallván a zajt, bukórepülésbe kezdett, mire mindkét terrorista elvesztette az egyensúlyát. Argüello lövöldözni kezdett és eltalálta az egyik légiutas-kísérőt, ő maga viszont négy halálos lövést kapott. Ms. Khaled a melltartójába rejtett két kézigránátját már nem tudta előszedni, mert a biztonságiak és az utasok lekapták és elpüfölték. Ms. Khaled utólag azt állította, hogy belelőttek, amivel bizonyára kudarcát akarta igazolni és enyhíteni, de hazudott. Ami a gránátokat illeti, azokról azt állította, hogy parancsa volt, hogy ne használja őket az utasok ellen, azért nem használta. Ekkor is hazudott, hisz társa az utasok közé dobta a gránátot, de az szerencsére nem robbant fel. Vagy lehetséges, hogy Ms. Khaled és Argüello nem azonos parancsokat kaptak? Leila Khaled az eset után ült egy kicsit Angliában, de aztán egy, az angol kormány favorizálta túszcsere következtében szabadon engedték. Közben Ms. Khaled beleszeretett úgy Angliába, mint volt fegyőrnőibe, akikkel ma is levelezik. Mindmáig tagja az PFLP központi bizottságának, és noha itt-ott Angliába menet vízum problémái vannak (ilyenkor videón jelenik meg...), de ennek ellenére többször látogat Angliában fontosabb zavaró agyúak kongresszusaira és gyűjtőakciókra, szent PFPL célokra. Nemcsak a szeretett Angliát, hanem Svédországot is látogatja, ahol szintén akad még néhány marxista. Egyébként Dr. Fajez Rashid Hilal boldog hitvese, és Ammanban élnek.

Mi sem természetesebb, hogy rendkívül fontos alkalmakkor Ms. Khaled ünnepelt szónok, például 2012-ben, a Londonban évenként rendezett „Marxista Fesztivál” alkalmából, Ms. Khaled a London College University fórumán, mely az „ellenállást” és az „imperializmust” kommemorálta, tartott előadást. Az olvasók fantáziájára bízom, hogy kik azok, akik ilyen előadásokon vesznek részt. 2014 szeptember 28-án az angol marxisták egyik vállalata, a Tricontinental Anti-Imperialista Platform, London központjában fantasztikus eseményt szervezett, melynek címe „Gáza és a palesztin forradalom” volt. Egyik ünnepelt szónok Ms. Leila Khaled. Hogy megfelelő fogalmat szerezzünk az említett három kontinens anti-imperialista platform fontosságáról, elég ha annyit említek, hogy az egyik előadás sorozat tárgya „Hugo Chavez testvér élete és hagyatéka”. Mindez csak arra utal, hogy Londonban és Angliában komoly hiány van pszichiáterekben, pedig a téboly epidemikus méreteket ölt. Amellett, hogy keresett előadó, Ms. Khaled egynéhány ún. művész számára Ő az ihlet adó. Néhány patológikus példa: Amer Shomali tizenégy színvariációban, 3500 ajakrúzból összeállította Ms. Khaled palesztin sálas arcképét. Julian Cope „zeneszerző” 1981-ben dalt komponált

„Ahogy azt Leila Khaled mondta” címmel, majd a termékeny Cope 2012-ben (kissé megkésve) két dalt is komponált, melyeket CD-n Psychedelic Revolution név alatt terjesztett: Az első lemez „Che Gevara fázis” a második „Leila Khaled fázis”. E csodálatos zeneművek tárgya: politikai tüntetések, terrorizmus és öngyilkos bombázók. Megjegyzem, hogy az említett ideálok egyike sem lett öngyilkos, megelégedtek terrorizmussal. A dániai Magtens Korridorer nevű rock zenekar, 11 dalt tartalmazó albumának tizedik művének címe: „Leila Khaled”. Az izraeli-palesztin elváltató fal Betlehem szakaszán a falat egy ismeretlen graffiti művész műve díszíti, melyen Ms. Khaled látható csábos mosollyal, palesztin sállal és kalasnyikovval. Ez még nem minden, de kímélni akarom az olvasókat, nagy az isten állatkertje!

Angliában számos, ún. jótékonyági célú szervezet működik, amely adományokat gyűjt egyének és csoportok, leggyakrabban palesztin terrorista csoportok számára. A PPDP (Project for Peace and Development of Palestine), 2007-ben alapított szervezet, működési helyszíne a British Library, London. A szervezet gyakorlatilag már 2004 óta működik, kezdetben az Interpal égisze alatt (Essam Yousef mint igazgató van bejegyezve mindkét vállalatnál), mely szintén egy muszlim „jótékony célú” szervezet, de van még sok, más neven bejegyzett, terrorcélokra koledáló vállalat. A PPDP másik igazgatója, az algíri születésű Ahmed Brahim, aki a Mavi Marmara, a „Gázai Szabadság Hajóraj” utasa volt. Ez az állítólagos jótékony célú szervezet a Hamasz számára gyűjti a pénzt. Érdemes elolvasni, mit mondott a jótékony lelkű Brahim, a Har Nof templombeli mézszárlással kapcsolatban: „Allah hatalmas. Áldott legyen Allah, a jeruzsálemi mártírtámadásról és sebesültekről szóló hírek miatt. Allah hatalmas és legyen áldott”. Az élenjáró Interpalt, az Angliában bejegyzett kvázi jótékony célú muszlim szervezetet, Amerikában terrorszervezetként tartják nyilván. Ez azonban nem zavarja az angolokat, de az sem, hogy az Interpal 2012-ben 536.000 £ adópénzt zsebelt be „jótékony célú adomány” címen. De ez még semmi. Az Interpal aktivitásának számos támogatója van a brit társadalom legfelsőbb köreiben is. Egy neves újságíró szerint, a szervezettel kapcsolatos kritika, csupán „iszlamofóbia”. Ugyanezeket az urakat egyáltalán nem zavarja, hogy az Interpal úgy jellemzi londoni támogatóit, mint „a nyugati imperializmus elleni hős tömegeket”. Ezek az urak, vagyis a parlamenti tagok, a neves hírlapíró és az adományozók, süketek, vagy hülyék, ha azt gondolják, hogy Anglia nem része a nyugati imperializmusnak. Az említett urak, és sokan mások Angliában és szerte a világon, naivul azt hiszik, hogy a radikalizációt és a terrorizmust csak az ISIS, az al-Kaida és a Talibán jelentik, ugyanakkor a Hamasz, a Hezbollah, a PLO, és a PFLP Teréz anya által megáldott és alapított jótékony célú szervezetek. Nagyon tévednek, s ami még rosszabb, másokat is szándékosan tévedesztenek. A tévedéseknek megvan az ára és eljön a fizetés ideje. És minél később jön el, annál nagyobb lesz az ár.

Egy kiváló angol, Churchill, aki lejátszott a németekkel egy ehhez hasonló játékot, ezt mondta, a Bibliából idézve: „aki szelet vet, vihart arat”. A jelenlegi párizsi véres dráma csak jelentéktelen előlegnek tűnik majd.

ALEX SCHLESINGER: Pofon vágott Európa

Elérkezett tehát a az a pillanat aminek eljövételét többen megjósolták évekkal ezelőtt, csak éppen nem sokan figyeltek fel rá, mégpedig azok közül sem, akiknek módjuk lett volna elejét venni, hogy egy olyan emigrációnak, amelynek elemei Nyugatellenes érzelmeket hordoznak magukban, ne tudjanak akadálytalanul beférkőzni pusztító szándékukkal Európa falvaiba, városaiba. Múlt szerdán Európát hatalmas pofonnal figyelmeztetette az Iszlám Dzsihad, hogy nem szabad többé. Egyenlőre a szabadszólás, a szabad gondolat publikálását vették célba, de mindenki felismerhette az eddig történetek alapján, hogy a hasonló barbár folytatás nem soká fog várni magára. A párizsi satirikus lap elhallgattatásának kísérlete az iszlám fanatizmus frontális támadása volt a nyugati demokrácia egyik vívmánya ellen, amely azon a földön történt, ahol legnagyobb harcossá, a szabadszólás bajnoka, Voltaire látott napvilágot. Ő volt, akit átkoztak és magasztaltak szabadelvű, kritikus írásaiért, amelyekben vitriolba mártott tollhegyre tűzte a francia nemeseket, politikusokat és a klérust. S ránk hagyta örökérvényű gondolatát: „én ellenkezem az ön véleményével, de életem árán is harcolok

annak jogáért, hogy azt kifejthesse”. Ennek a kijelentésnek ugyan mindössze csak hipotézis íze van, de valóságát, értékét és súlyát az újságíró körök saját bőrükön érzik mindennapi munkájuk során. Nemcsak a merész karikatúrista játszik életével a sajtó munkatársai közül, 2005 óta 700-an veszítették életüket, beleértve természetesen a haditudósítókat is. Párizs polgárain kívül kevesen hallottak a „Charlie Hebdo” nevű satirikus vicclapról, és arról sem, hogy lapjain nem volt kegyelem senkinek, akiről éppen élcelődni kívántak. Így tehát politikusok, vallási vezetők, vagy éppen külföldi államférfiak egyaránt kevésbé hízelgő szerepet kaptak a Hebdo oldalain. A franciák megszokták, megkedvelték, és hiányolnák a karikaturisták élcesen fricskázó figuráit. Hiszen a magyar közönség is hasonlóképpen érzett egy időben a vicclapok iránt, habár a teljesen kötetlen, vagy cenzúrázatlan megjelentetés sohasem volt lehetséges a múlt rendszereiben. Mégis a Ludas Matyi, valamint az 1946-ban, a háború után megjelenő „Pesti Izé” néha merészen kritizálni merték a rendszert, szintén ironikus, satirikus, hangnemben, sikeresen „tréfa sziruppal” jól nyakon öntve, talán, hogy meglágyítsa

a cenzor szívét.

Itt a hasonlatosságnak vége is szakad, mivel a francia nép nem mindenki által kritika nélkül elfogadott kultúrájához szorosán hozzátartozik az élc, ezt már Marie Antoinette is megtapasztalhatta a Francia Forradalom idején.

A Charlie Hebdo satirikus lap 1970-ben indult útjára, miután elődje a „Hara-Kiri” élclap, kissé túllépett az egyébként is engedékeny normán, és Charles de Gaulle halálát elfogadhatatlan módon aposztrofálta. A Hara-Kiri ezzel saját nevéhez híven öngyilkos lett, mert megvonták lapengedélyét. A Charlie Hebdo másnapra megalkult, természetesen ugyanazzal a stábbal. A nevet részben az amerikai „Charlie Brown” karikatúra laptól kölcsönözték.

A lap szerkesztősége már 2012-ben kapott fenyegető levelet muszlim radikálisoktól, akik később gyújtóbombát dobtak a szerkesztőségre, egy más alkalommal betörték az újság számítógéprendszerébe. A francia rendőrség szerint a támadók ismerték a szerkesztőségben dolgozók névsorát, tehát előre kiszemelt áldozatokat vettek célba. Feltehetően a szerkesztőség törzstagjai, Stéphane Charbonnier, Jean Cabut, Georges Wolinski voltak elsősorban a tá-

madás célpontjai, a többi áldozat „csak” rossz időben volt rossz helyen. Közben Európa biztonsága, ha nem vált is bizonytalanná, de kétségtelenül megingott számos polgárának gondolatvilágában. Egy eddig ismeretlen félelemérzés lett úrrá néhány európai város lakóján.

Felvetődik a kérdés, vajon mire kell felkészülniük? A fegyverroportás és az azt kísérő „Allah Akbar” üvöltés elviselése lesz a norma? Párizs peremén a Place de La République aszfaltján múlt csütörtökön 35 ezer polgár, fiatal, öreg, szegény és gazdag, gyűlt össze, hogy ütemes „Charlie” kiáltással azonosuljon az élclap címével. A tömegben magasra emelt „Én vagyok Charlie” – táblák jelentek meg. Szimpátia-tüntetések voltak a francia városokban és egész Európában.

Most már csak az a sürgősen megválaszolható kérdés marad a világ számára, hogy hogyan tovább? Szolgálni fog-e ez a katasztrofális esemény a meglevő emigrációs rendszer átértékelésére? Kialakul-e válaszul egy nemzeti, nemzetközi egység, amely képes véglegesen megfékezni az iszlám radikalizmust? Vagy a világ né tán szívesen Izraelre bízna ennek oroszán részét?

Vasárnapi brit sajtóértesülések szerint a brit hatóságok hamarosan elrendelhetik a legmagasabb szintű terrorkészültséget, mivel attól tartanak, hogy dzsihadista csoportok Nagy-Britanniában is a párizsi vérengzéshez hasonló terrorcselekményre készülnek.

A The Sunday Times című tekintélyes vasárnapi konzervatív brit lap név nélkül idézett kormányzati forrása, aki betekintést nyert a legfrissebb hírszerzési helyzetfelmérésekbe, elmondta: a Nagy-Britanniát fenyegető terrorveszély most a legsúlyosabb a 2007-ben, a skóciai Glasgow repülőtere és a London belvárosa ellen megkísérelt, összehangolt, de végül kudarcba fulladt terrortámadás óta.

A skót nagyváros nemzetközi repülőterének utascarnokába 2007 nyarán két merényletjelölt egy gázpalackokkal teli terepjáróval próbált behajtani, ám a bejáratnál fennakadtak, és a jármű nem robbant fel. Ezzel egy időben egy másik csoport két, robbanószerkezetet rejtő autót hagyott hátra London legsűrűbb pontján, a West End színházi negyedének közepén. Az autókban annak idején teljesen véletlenül, az utolsó pillanatban fedezték fel a mobiltelefonos gyújtószerkezettel ellátott pokolgépeket.

A brit kormány tavaly nyáron – elsősorban

az Iszlám Állam nevű terrorcsoport jelentette veszélyre hivatkozva – a második legmagasabb fokozatra emelte a terrorkészültségi szintet. Azóta a „súlyos” kockázatra figyelmeztető riasztási szint van érvényben. Ennek hivatalos meghatározása szerint „nagyon valószínű”, hogy Nagy-Britanniát terrortámadás éri.

Az ötfokozatú brit készültségi listán ennél már csak egy magasabb riasztási szint van, a „kritikus”, amelyet akkor rendelnek el, ha a brit kormány küszöbönálló nagyszabású merénylet terveiről kap konkrét értesülést.

A The Sunday Timesnak nyilatkozó forrás szerint a brit elhárító szolgálatok úgy ítélik meg, hogy Nagy-Britannia nincs messze ettől a riasztási szinttől. „Jelenleg a súlyos fenyegetettséget jelző készültség felső szélén járunk, és nagyon hamar átválthatunk a kritikus riasztási fokozatra” – fogalmazott a vasárnapi brit lap által idézett kormányzati illetékes.

A brit biztonsági szolgálatok szerint Nagy-Britanniában akár 150 olyan szélsőséges iszlamista is lehet, aki végre tudna hajtani a párizsi vérengzéshez hasonló fegyveres támadásokat – írta a The Sunday Times.

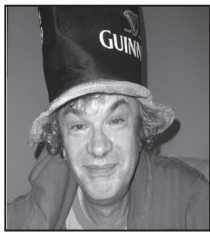
A lap kormányzati forrásai szerint a brit belső elhárítás (MI5) az Iszlám Állam „harmincnál

több” volt fegyveresét figyeli, akiről feltételezik, hogy súlyos veszélyt jelentenek. Most azonban 120 további olyan szélsőséges ügyét is felülvizsgálják, akiket eddig nem ellenőriztek közelebbről, de gyanítják róluk, hogy kiképzést kaptak a párizsi támadáshoz hasonló merénylet végrehajtására – áll a The Sunday Times beszámolójában.

A lap forrásai szerint a szakszolgálatok különösen a brit közlekedési hálózatot tartják sebezhetőnek. A cikk szerint az elhárítás máris több merénylettervet megghiúsított azzal, hogy a brit közlekedési infrastruktúra érzékeny pontjain dolgozó iszlamista sejteteket azonosított. Ezek a hatósági gyanú szerint bennfentes információkat szolgáltatott ki merényleteket tervező dzsihadista társaiknak.

A The Sunday Times értesülései szerint a párizsi merénylet után fegyveres rendőri egységeket telepítettek a jelentősebb londoni francia intézményekhez, valamint a Londont franciaországi és belgiumi célállomásokkal összekötő Eurostar szuperexpresszek szerelvényeire is, a zsidó intézmények környékén pedig megerősítették a rendőri járőrszolgálatot.

MTI

AVI BEN GIORA: Sokéves feledékenység

Mint tudjuk, az életben szinte minden múlandó. Vannak viszont dolgok, amik fönnmaradnak örök időkre. Már az ókorban elkezdődött a folyamat, hogy a zsidókat mint örök ellenséges népet tüntessenek fel, akik mások elnyomására törekednek. Az egyiptomi rabszolgaság alatt, a fáraók figyelmét arra a „nagy veszélyre” hívták fel a főpapok, hogy a zsidók szaporulati aránya jóval magasabb, mint az egyiptomiaké. Ezzel akarták állandó „hevületben” tartani az akkor kezdődő zsidóellenességet. A fáraók ezt úgy értelmezték, hogy a zsidók stratégiaileg, katonailag közvetlen veszélyt jelentenek, mert úgymond, a falakon belül vannak. Nem biztos, hogy itt kezdődött a lassan már évezredek óta tartó, szinte folyamatos zsidógyűlölet. Voltak persze megszakítások, amikor nem a zsidók voltak az elsőszámú ellenségek. Lapozzunk csak kicsit vissza a történelemben. Nem is annyira régen, Európa nagy részét az Oszmán Birodalom (mondhatnám azt is, az Iszlám Birodalom) uralta. A magyarok életét eléggé sokáig, mintegy 150 éven keresztül, keserítette meg a török.

A zsidóellenesség persze ekkor sem szűnt meg, csupán kissé enyhült. Egy „lapon” emlegették a zsidókat a törökökkel. Pedig a szomszédos Ausztria pont egy zsidó leleményességének köszönhető, hogy vissza tudta verni a török seregeket. Mellesleg nem is kért érte akkora „fizetséget”, mint amit megérdemelt volna. Kolsitzky – ez volt a neve –, volt az, aki meghonosította Európában a feketekávé, s ő hozta létre az első kávéházakat Bécsben, és szerte Európában.

A második viágháborúnak „köszönhetően”, - melyben több mint hatmillió zsidót öltek meg, - az utána következő években ismét enyhült a

zsidógyűlölet. Újraerősödése szinte összefügg az olajválsággal, és a zsidó állam, Izrael megalakulásával. Sikertelenül ugyan „takarék láng-ra” állítani, de az elmúlt negyven évben, hol erősödött, hol gyengült. Valahogy úgy, mint az olajárak. Az 1972-es müncheni olimpia után Izrael figyelmeztette az egész világot: Tudjuk, hogy a mai napig mi vagyunk a szálka a világ szemében, és ami bekövetkezett az olimpián azt csupán az úgynevezett „szabad világ” ítélte el. Ha a szabad világ nem fogja kellő komolysággal kezelni az arab terrorizmust, az végül egy idő után potenciális veszélyt jelent majd az egész világra, nem csak közvetlenül a zsidókra.

Az akkori keleti szocialista államok csak nagyon „szőrmentén” ítélték el a gyilkos terrorcsoport tevékenységét. Sőt! Mint később kiderült, ők biztosították számukra az anyagi támogatást és a bujkálást a bosszúállók és az esetleges nemzetközi felelősségrevonás elől. És amire akkor figyelmeztették a világot, az be is következett. Először Amerikában a World Trade Center elleni merénylet alkalmával, majd számtalan, máshol elkövetett gyilkosságok, terrorakciók igazolták az akkori zsidó „prófécia”. Dacára ezeknek az eseményeknek, a világ nagyobik hányada szkeptikusan fogadta ezeket az eseményeket, sőt még támogatásáról is gondoskodott.

Az elmúlt évek palesztinellenes izraeli akcióit a világ nem akarja védekezésből elkövetett támadásnak látni, holott bizonyítékok halmaza áll rendelkezésre arról, hogy a sorozatos rakétatámadások hány ártatlan életet oltottak ki. Hála a palesztin propagandának, Európa nagy része újra a zsidókat kezdte hibáztatni a Közel-Keleten kialakult helyzetért. Európa

jónéhány országa támogatásáról biztosította a még létre sem jött palesztin államot. Voltak olyanok is szép számban, akik az ENSZ-ben zajló szavazás alkalmával a palesztin állam elismerése mellett voksoltak. Noha a Hamaszt a világ nagyobbik hányada terrororganizmnek nyilvánította. Ezen országok sorába tartozott Franciaország is. Hálából az iszlámisták a napokban véres terrortámadásokat hajtottak végre, és nem csak zsidó objektumok ellen. Meggyilkoltak 12 ártatlan embert egy szerkesztőségben, és egy kóser pékségben is vérfürdőt rendeztek. Franciországban előzőleg több zsidó intézmény ellen hajtottak végre támadásokat, melyek után a francia rendőrségnek és belbiztonsági szervezeteknek sokkal jobban oda kellett volna figyelnie az újabb készülő terrorhullámra. Akkor a francia rendőrség nem sok sikerrel lépett fel az elkövetők ellen, és a későbbi atrocitásokat is félvállról kezelték. Ám ez a mostani terrortámadás „kiverte” a biztosítékot. Ami eddig csupán csak amolyan „szőnyeg alá seprert” téma volt, egyszerűen újra reflektorfénybe került. A rendőrségnek nem csak a terroristák ellen kell harcolniuk, az ő feladatuk úrrá lenni az esetleg elszabaduló indulatokon, aminek még sok előre beláthatatlan következménye lehet.

Manapság Európa szinte valamennyi állama potenciális célpontja lehet az iszlámisták terrorakcióinak. Fel kellene végre ébrednie a világnak, és megfelelő mederbe terelve, megoldást kellene találnia erre az egyre fenyegetőbb kérdésre, mely lassan már az egész világot eléri. Vasárnap az áldozatok emlékére nagygyűlést szerveztek, melyen részt vett Európa vezetőinek nagy része. A találkozó adott, a lecke most azonnal megoldásra vár.

A SIMON WIESENTHAL KÖZPONT JELENTÉSE 2014 LEGSÚLYOSABB ANTISZEMITA INCIDENSEIRŐL(2.)

Törökország: Egy újságíró szerint a török zsidók fizessenek különadót Gáza újjáépítéséért

Az elmúlt évszázadok gyakorlatára emlékeztetően, amikor a Török Birodalomban különadókkal sújtották a zsidókat, Faruk Köse, az Erdogan-kormányhoz közel álló Yeni Akit c. lap szemléirője azt javasolta, hogy a török zsidók és más zsidó személyek, akiknek az országban üzleti érdekeltségeik vannak, fizessenek speciális adót a Gázai-övezetben, a Hamasz terrortámadásainak megfékezésére indított izraeli „Erős szikla” hadművelet során keletkezett károk helyreállítására. Amennyiben ezt megtagadják, folytatta Köse, vonják be a zsidó vállalkozások működési engedélyét, és vagyonukat foglalják le. Korábban Köse nyílt levélben fordult Rav Isak Halevához, az ország főrabijához azt követelve, hogy a zsidó közösség kérjen bocsánatot Izrael gázai akciójáért. „Ide költöztetek, miután Spanyolországból kiűztek benneteket. Ötszáz éven keresztül kényelmesen éltetek és a mi kárunkra gazdagodtatok. És ez a hála – gyilkoljátok a muszlimokat? Erdogan, követeld, hogy a közösség vezetője kérjen bocsánatot”, mondta Köse, majd így folytatta:

„Ha ‚zsidó identitásotokat’ emlegetitek, és közben muszlim testvéreimet gyilkoljátok... fenn tartom magamnak a jogot arra, hogy a ‚szemet szemért’ nevében viszonyuljak hozzátok. A ‚cionista/zsidó terrorista bázis, vagyis Izrael pokollá teszi Gáza életét a népiirtással. Éppen ezért nyilván sokakban felmerül: ‚Isten áldja Hitlert’” - fejezte be a mondókáját Köse.

Az Izrael és a zsidó nép iránti érzületek mérgezése Törökországban a legmagasabb kormányzati fórumokon folyik, és ez súlyosan fenyegeti az ottani zsidóságot. Nagy megdöbbenést váltott ki, amikor Dursun Şahin, Edirne polgármestere meg akarta tiltani, hogy a város zsidósága a híres Büyük Zsinagógában imádkozzon. A nemzetközi tiltakozás hatására később visszavonta az intézkedést.

Svédország: pártvezér a zsidókhöz: Adjátok föl vallási identitásotokat!

A Jerusalem Post szerint Björn Söder, a Svéd Demokrata Párt politikusa egy interjúban kijelentette: „Sok zsidó származású személy svéd lett és már szakított zsidó identitásával”, ami fontos, hogy különbséget tegyünk „az állampolgárság és a nemzetiség között”.

Lena Posner Körösi, a Svédországi Zsidó Közösségek Tanácsának képviselője a The Guardiannek azt nyilatkozta, hogy Söder „úgy beszél, mint az 1930-as években Németországban”, és szavai a „régiboldali antiszemitizmust idézik”.

Számos esetben előfordult, hogy a svéd zsidók muszlim szélsőségesek bűncselekményei áldozatául váltak, a hatóságok azonban szinte alig léptek fel a támadók ellen. A Wiesenthal Központ tanácsadót küldött Malmöbe, az ország harmadik legnagyobb városába, mert az ottani hivatalnokok nem keltek a zsidó polgárok védelmére, sőt a városi vezetők gyakran a

zsidóellenes érzelmeket támogatják az izraeli-palesztin konfliktus kapcsán.

Magyarország: Egy polgármester izraelieket akaszt – jelképesen

Orosz Mihály Zoltán, a kelet-magyarországi Érpatak polgármestere jelképesen felakasztotta és közszemlére tette Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnököt és Simon Peresz korábbi elnököt augusztus elején. A sajtónak azt mondta, hogy „a zsidó terrorállam a palesztinok kiirtására törekszik” ő pedig ellenzi, hogy „a szabadkőművesek akarata igazgassa a világot”. Simon Peresz volt elnök „testére” a következő cédulát tűzték: „I am a war criminal, bastard genocider, that’s why I get my rightful punishment, death by hanging! I am going to my master, to Satan, because hellfire awaits me! – Simon Peres (Háborús bűnös, népiirtó fattyú vagyok, ezért kaptam meg igazságos büntetésemet, kötél általi halált! Visszatérek gazdámhoz, a Sátánhoz, mert a pokol tüze vár rám! – Simon Peresz)”

Oroszt az egész ország ismeri, közszereplések alkalmával zsinóros mentét visel, és a hagyományos magyar értékek védelmezőjének tartja magát.

A magyar politikai közélet a szélsőjobb irányába lendült, a II. világháború fasiszta korszakának számos képviselőjét rehabilitálták, és hősként ünneplik. Az antiszemita Jobbik párt egyre erősödik és növeli befolyását.

A háború utolsó évében több mint 550 ezer magyar zsidó pusztult el a holokauszt során.

Egyesült Államok: terjed a gyűlölet a tudományos intézményekben

Az Izrael démonizálására és lejáratására irányuló világméretű kampány diplomáciai, egyházi és tudományos körökben egyaránt zavartalanul folyik. Hatása a béketörekvések megghiúsulásában és az Izrael és támogatói elleni gyűlölet szításában nyilvánul meg. Egy kaliforniai egyetemi fórum (Berkeley) lesújtó például szolgál.

Egy magát Latina néven bemutató, zsidó és Izrael-barát végzett diáklány szerint: „A hangvételből és nyelvhasználatból kiérződött az erős gyűlölet... Azt kell mondanom, hogy nagyon nehéz volt hallgatnom, s ez nyilván összefügg zsidó identitásommal. Ahogy beszéltek, szélsőségesen agresszív és antiszemita jellegű volt.”

Lara Kiswani, egy arab szervezet (Arab Resource and Organizing Center) vezetője, aki az egyetem diákjai körében sikeres Izrael-ellenes bojkott kampányt szervezett az előző évben, így válaszolt: „Nézd, a palesztin kérdés, különösen itt a campuson, mindig „egyrészt-másrészt” formában vetődik fel, és a liberális demokrácia mindenki számára szereti biztosítani a szólásszabadságot... Nem hinném, hogy a demokrácia ilyen formája alkalmazható lenne, amikor igazi harc folyik. Sok liberáliscionista nehéz időket él át, amikor megérti, mit is jelent ez... Mindaddig, amíg a másik oldalon álltok,

gyűlölni foglak benneteket.” A zsidó diáklány könnyek között hagyta el a termet.

Számos tudós arra használja fel pozícióját, hogy pellengérré állítsa Izraelt, amely szerintük „gyarmatosítási hiba”.

Steven Salaita, egy amerikai arab professzor a Champaign-i Egyetemről (Illinois) minden határon túlment, amikor a zsidókat hibáztatta az antiszemitizmusért, és Izrael megsemmisítésére és „Amerika de-kolonializálására” hívott fel. Eredetileg amerikai indiánokról tartott volna foglalkozásokat, az egyetem azonban felmondta szerződését, amikor Salaita az interneten ilyeneket írt: „Ha Netanjahu palesztin gyerekek fogából készített nyakláncsal jelenne meg, ki csodálkozna?” Az amerikai zsidó ifjúságról az a véleménye, hogy „Minden zsidó kislányt és kislányt úgy nevelnek, hogy egy gyilkos gyarmatosító rendszer vezetője legyen.”

Egyesült Államok: „Rohadt biztos akartam lenni abban, hogy életemben még zsidót ölök”

Frazier Glenn Cross, korábban a Ku-Klux-Klán nagymestere, fegyverrel a kézben közelítette meg Kansas City egyik külvárosának zsidó közösségi központját és az idősek otthonát, közvetlenül Pészah előtt. Percek múlva három halott feküdt a parkolóban (közülük egyik sem volt zsidó). Cross egy riporternek azt nyilatkozta: „Rohadt biztos akartam lenni abban, hogy életemben még zsidót ölök.” A 74 éves Crosst decemberben a bíróság alkalmasnak találta a tárgyalás lefolytatására.

Egyesült Királyság: „No Jews”; zsidó fiúkat tiltottak ki egy sportszerboltból

A 2014. év több száz brit antiszemita incidense közül talán a legmegdöbbentőbb az, ami egy Hertfordshire-i sportszerboltban történt. A Yavneh Academy egyenruháját viselő hetedik osztályosokat a biztonsági őr nem engedte be „No Jews, No Jews” szöveg kíséretében. Az áruházlánc utólag elnézést kért, és az őrt elbocsátották.

Az inzultusokon, fenyegetéseken és vandalizmuson túl, amiben az elmúlt nyár bővelkedett, a klasszikus antiszemitizmus is felütötte fejét, amikor Dave Whelan, a Wigan futballcsapatának tulajdonosa azt nyilatkozta: „Azt hiszem, a zsidók mindenki másnál jobban hajtják a pénzt.” Tulajdonképpen Malky Mackay menedzseri kinevezését próbálta ezzel megvédeni, aki ellen a szigetország labdarúgó szövetsége rasszizmus és antiszemitizmus miatt indított eljárást.

Danny Cohen, a BBC igazgatója sok szigetországi zsidó érzését foglalta össze: „Eddig még sohasem éreztem magam zsidóként olyan kényelmetlenül az Egyesült Királyságban, mint az elmúlt 12 hónapban. És ez arra késztetett, hogy elgondolkozzam, vajon hosszú távon is itt lesz-e az otthonunk. Mert ezt mindnyájan érezzük. Személy szerint korábban még soha ilyen mélyen nem éreztem.”

A Simon Wiesenthal központ közleményét Bassa László fordította.

SCHNAPP LEA

Ez is elmúlik!

Már megint aktuálissá vált Dos szállóigeje, hogy „Ez is elmúlik!” A mostoha időjárás miatti önkéntes házi fogságom „gyötrelmes” napjaiban olvasóimra gondoltam, hogy vajon ők hogyan vészelik át a havazás és a ránk zúdult vihar okozta viszontagságokat. A villám-lások és mennydörgések közepette azokra is gondoltam, akik esetleg félnek, vagy fáznak, és egyedül vannak, és talán nincs, aki a vállukra terítsen egy meleg kendőt...

Villámlás és mennydörgés közepette eszembe jutott egyik nagybácsim, akinek a második világháború utáni években kóser panziója volt Hajdúszoboszlón. A nyári szezon sikere az időjárástól függött. Egy esős hónap elvitte az egész kerestetet. A rossz időjárás egyik napján bácsikám meghökkentő kijelentést tett:

- Örülök, ha esik.

Az alkalmazottak és én is, csodálkozva, szinte megrémülve kérdeztük tőle, hogy mégis, mi nek örül?

- Mert - válaszolta a bátyám -, ha nem örülök, akkor is esik.

Valahogy így vagyok ezzel én is.

Napok óta a tévé, a rádió, az újságok egyik fő témája az időjárás, az eső, a szél, a vihar, a hó. A polgári újev első napjaiban valóban szokatlan, hogy a meteorológusok előrejelzései szinte semmiben sem különböznek európai kollégáik „ijesztgetéseitől”. Talán ez is az oka annak, hogy mostanában senkivel sem lehet egyébről beszélni, csakis az időjárásról. Az ember már-már azt hinné, hogy hidegvérű angolokkal teázik, akiknél mindig az időjárás a fő téma. Kezdem unni a dolgot. Szeretnék kitalálni valami érdekeset, de rájöttem, hogy az emberek nem is akarnak másról beszélni. Sokan a hétvégi programjukat is megváltoztatták. Ide nem megy, oda nem utazik, itt eső lesz, ott vihar, amott talán nagy hó.

* * *

Sajnos, miközben a sorokat írom egymás után, a Párizsban történt merényletek háttérbe szorítják az időjárás témáját. Feltételezem, hogy az Új Kelet mostani száma is sokat foglalkozik a szörnyű eseményekkel, ezért én csupán arra szorítkozom, hogy együttérzésemet fejezzem ki az áldozatok családjainak, hogy kegyelettel gondoljak mindazokra, akik az újabb terrorhullám célpontjai lettek...

* * *

Ugye, mennyivel jobb lenne csak az időjárásról beszélni? És milyen jó lenne - gondolom - az unokákkal, dédunokákkal hólabdázni. Sétálni a hóesésben. Ám ismerőseim, kortársaim közül szinte senki sem bújik ki biztonságos szobájából. Úgy döntöttem, hogy véget vetek a házi fogságnak, és elindulok. Szinte egyedül járok-kelek a városban, aminek a gyermekeim nem örülnek, mert féltenek, hogy elesek, hogy megfázom, pedig milyen varázslatos élmény nyomokat hagyni a frissen hullott hóban! Kinyitom, becsukom az esernyőt. Szembe jön velem a szomszédban lakó fiatalasszony. Gondterhelten szegezi nekem a kérdést: menjenek,

vagy ne menjenek a gyerekek holnap iskolába? Vagy egyáltalán: lesz tanítás? No, ez már nem az én felelősségem, a szolgálatos meteorológus, vagy a városi vezetők döntenek ez ügyben.

* * *

Egyszer csak - ha pillanatokra is - megjeleNIK a nap a felhők közül. Éppen egy brit milára igyekszem, ahol egyik kedves olvasóm szeretne velem találkozni. Az ünnepség színhelye elég messze van a lakásomtól. Veszem az esernyőmet és elindulok a szürke, felhős ég alatt a szemerkélő havas esőben. Arra gondolok, hogy ilyen időben britre menni még nagyobbá teszi a micvát. Útközben rájövök, hogy nem is olyan kellemetlen az a kis szemerkélés. Hidegebbet is éreztem már, például kisdiák koromban a térdig érő hóban, vagy a síkos úton, amikor a csizmában is megdermedt a gyerek láb, de eszünkbe sem jutott volna, hogy ne menjünk iskolába. Bizonyára olvasóim is emlékeznek, hogy az orrunk, a fülünk majd lefagyott. Az iskolából hazaérkezve apuka dörzsölgette a kezemet, míg megdermedt ujjaimat újra érezni kezdtem...

No, de térjünk vissza arra a bizonyos ünnepségre, amelyre elindultam egy „micvát” szerezni.

Ahogy beléptem a terembe, láttam, hogy a gyerekkocsiban egy kis „hercegnő” fekszik rózsaszínben. A mohél - aki a „technikai” részét bonyolítaná a szertartásnak, amelynek során az újszülöttet felveszik Ábrahám ősatyánk szövetségébe -, nincs sehol. Miután megtudtam az újszülött nevét, azt, hogy Ortálnak hívják, kezdtem gyanút fogni, hogy itt nem brit-milára, hanem britára (névadó ünnep) készülnek, egy nem is olyan régen bevezetett szokás szerint... Legyen szerencsés órában. Az én „hercegnő” unokáim, dédunokáim még mindig a templomban, kiddus keretében kapták a nevüket. Így is szép...

A tulajdonképpeni névadó ünnepségen kedves emberekkel találkoztam, barátaim: a nagyszülők örültek a kislánykának, és én szívből osztoztam az örömeikben. Mázál tov!

* * *

A rádió, a televízió továbbra is rémít, állandóan figyelmeztetnek, „hogy ne essünk pánikba”... Már semmi sem segít, mint egy vírus, úgy terjed a rémhír: vihar lesz, hó lesz, eső lesz. Csak egyet nem mond a kedves bemondó, hogy „nem lesz többé vízőzön”, pedig ezt ígérte a Teremtő.

Éppen ezért, én tervszerűen járom az utamat és arra kérem Istent, hogy élvezhessem az áldást hozó esőt, hogy a vihar ne törjön le, hogy fogjam fel a szél üzenetét. Bátorít ez az üzenet, kitartásra buzdít, és azt is súgja, hogy az új olék „sátrai” mégiscsak erősebbek most, mint hajdan a mi időnkben a „máábárok”, az átmeneti lakóhelyek sátrai. És adja a Jóisten, még azt is, hogy megérjük egészségben az új tavaszt, mert „újra jön egy május”. Addig is, örvendjünk a télnek, minden szeszélyével. És néha beszéljünk másról is. Egy-egy régi télről

talán mindenki hordoz egy képet az emlékezetében, vagy szívében egy vers szavait, vagy egy dal ritmusát...

Ismeritek a vidám rózsélangot

S ropogását a vályog-tűzhelyen?

A nyílt arcokat, a nyájas világot,

Hol tréfa és dal önként megterem?

Recsegő gallytól, pattogó szilánktól

Lestem el egykor a dal ütemét.

Hol az a tűz? Mi lett a rózsélangból?

- kérdezte Kiss József „Tüzek” című versében. Szavai nyomán szinte érezzük a lángok melegét, halljuk a gallyak ropogását, látjuk a tűz körül üldögélők kedves mosolyát...

Megüzenném a széllel, és a fenti meleg szavakkal, mindenkinek szerte a világon, hogy nekünk itt, Izraelben tovább lobog, ég és él ez a tűz és - bárhonnán hoztuk is - vigyázunk rá, hogy ki ne aludjon soha...

Kedves emlék ébred fel bennem, egy huszonhárom év előtti, tehát 1992-es tél emléke. Még Haifán laktunk, és a mostanihoz hasonló időjárásról beszélt akkor kicsi és nagy. Az 1992-es jeruzsálemi hóesés első estéjén unokáim helyszíni jelentését élvezhettem: a hó csodás, csodás! Smuli (négy éves volt!) pizzamában szaladt ki a havat csodálni, persze a meleg szobából. Repültem volna közéjük, de az utakat akkor is lezárták. Az első hót követő éjszakán azonban - a rádióból értesültem - hatalmas, mérhetetlen károkat okozó vihar dúlt a szent városban. Hajnalban már azt is tudtam, hogy a vihar fákat döntött ki, melyeket nagy távolságra sodort az orkánszerű erős szél, hogy leszakadt villanyvezetékek hevernek szanaszét a jeruzsálemi utcákon, s Kirját Jovélban lakó fiam családját is beleértve, negyedmillió ember maradt áram nélkül, hideg szobákban. Méráv unokámtól tudtam meg (ő is négyéves volt akkor), hogy „Ábá nem tudja megcsinálni a villanyt...”, ami valóban meglepő volt, mert Jichák fiam a Villanytársaság dolgozójaként felelős volt a főváros áramszolgáltatásáért. Éjjeleken, nappalokon át, a hozzájuk csatlakozó más városbeli szakemberekkel együtt, megfeszített erővel dolgoztak az utakon, abban a tudatban, hogy otthon dideregtek a gyermekeik. A súlyos hó háztetőket rongált meg, és egyre-másra érkeztek az aggasztó hírek.

Aludni sem tudtam az aggodalomtól. Suli menyem nyugtatgatott, hogy jól felöltöztette a kicsiket, majd Jichák is telefonált:

- Talán ma estére, holnapra lesz villany...

Következő délután újabb jelentést kaptam a gyerekektől, Jeruzsálemből:

- Szivárvány az égen!

És amikor kitekintettem a tenger irányába, Haifa egén is feltűnt egy szabályos, félkör alakú csoda. Még soha olyan szépnek nem láttam a Szent Szerződés eme nem túl gyakran megjelenő, de lelkünkben soha el nem tűnő jelképét - a szivárványt...

Bárcsak azt jelezné már - ha újra megjelenik -, hogy a gyűlölködés pusztító tengere sem özönli el többé a Földet!

SURÁNYI J. ANDRÁS: LŐTTEK A VICCNEK

Janus vagy Ianus, de lehet, hogy már a Janusz is helyesnek számít a magyar helyesírás permanens forradalmában. Az ő hónapja, január van. A rómaiak ősisztene, talán a legfontosabb, ő zárta hivatalosan az óévet és nyitotta az újat. A kapuk, az ajtók, a minden kezdetek istene. Ha Rómában a Janus-kapu nyitva volt, az háborút jelentett. Múltba és jövőbe tekintő „kétarcúsága” indokolatlanul rossz hírbe hozta, de ne higgyenek a karaktergyilkos bulvárnak. Ez a tisztázatlan származású isten, jelleme tekintetében mintaszerűen feddhetetlen, nem véletlenül került képmása az első római pénzérmékre. Az ő ortalma alá helyezem magam most, e cikk erejéig legalább, a januári születésű alanyi jogán. Teljesen eltérően a szokásostól, nagyon vehemensen indult, már tudniillik ez az év. Öveket kérjük becsatolni, Janus kapuja nyitva.

Lévén a magyar karikaturista társadalom egyik szegmensének, a KOKSZ/Kortárs Karikatúra és Szatirikus Műhely tagja, az általánosan is inkább döbbenett meg – az épp kimenő születésnapomtól eltekintve – a szakma elleni párizsi merénylet, vagy „esemény”. A gyászos történések politikailag korrekt megnevezésének félsze is már a tragikomikumot súrolja. Egyes „jóemberek” szerint a héber „pigua” szó merényletnek történő fordítása már némi rasszista flinggel prejudikálja az elkövetőket, mennyivel korrektebb az „esemény” vagy „történet” szóhasználat, mely nem minősít előre áldozatot és a vélhető tettet. Volt bécsi osztálytársam, aki most egy (szélső)baloldali lapot szerkeszt, és jószerevével szintén karikaturista, már a véres esemény „iszlamizálását” nehezményezi részemről, mint a dolgok lényegéről való ármányos elterelést, rosszulátú általánosítást és egy tiszta hit kriminalizálását. Félszegen megkérdeztem, vajha hogyan nevezem azt, aki arabnak mondja magát, muszlim vallású, a jemeni al-Kaida tagja, és „Allah akbar” üvöltéssel szitává lövő újságcsinálókat, majd zsidó élelmiszer kereskedőket, rabbit és tanítványait, s ugyanezzel a csatakiáltással behajít autójával a villamosra várakozókba? Hogy nehogy meghamisítsam az esemény eszenciáját, hogy lehetőleg „európai-keresztény-zsidó-demokratikus-korrekt módon nehogy megsértsem a bűntényben nem résztvevő, de a tettel rokon etnikumú, vallású, nemű, hajlamú, esetleg valóban másként gondolkodó másokat, és az ilyen dolgokra igen érzékeny politikai-filantropokat, a „jóembereket”? Esetleg megtévedt tamil tigrisnek vagy brutális ökumenikus francia alvilágnak, ateista hajléktalanoknak? Ugyanezek elég markánsan beszélnek, minden gátlás nélkül és büntetlenül cionista gyilkos illuminátusokról, hordanak össze hazugságokat „zsidó nácik gázai holokausztjáról”, és gyártják nyakra-főre egy bizonyos néphez, valláshoz,

világnézethez kötött összeesküvés-elméleteket, kezdve a világralomtól, a kultúrnépeket kiirtani szándékozó chemtrail-ig (összeesküvés elmélet, mely azt állítja, hogy repülőgépekről mérgezik a Földet). Bécsi ismerősöm nem győzi posztolni az általa észlelt, egyre sokasodó gyanús elemet a „valóban szörnyű esetben”. Már eleve az ősbűn, a karikatúristák tudatos, tervezett provokációja, holott fair módon már megfenyegették őket, tehát kaptak értelmezhető figyelmeztetést. Akkor az egyik tettes a telefonját a menekülő-autóban felejt, és az nyitva marad... Szóval, mindmegannyi jel, mely egy emberéleteket sem kímélő cionista provokációra utal. Ilyen alan-

tas eszközökkel akarja aliára, Franciaország elhagyására ösztökélni a tősgyökeres francia zsidóságot a Moszad, tovább élezve az amúgy is pengeélen táncoló közel-keleti helyzetet, melynek ugyanott megpróbálja felborítani az etnikai egyensúlyát. Mindemellett, mint hogyan erős akcentussal kiáltották volna az Allah akbart is. Súlyosan összezseng ezen a csomóponton a szélsőjobb és bal képzeletvilága és az ehhez kapcsolódó zavaros konfabuláció. Mi, akik a folyamatos önkontroll és a politikai korrektség kelepcéjében vergődünk, képtelenek vagyunk világosan kifejezni magunkat, és ezt tökéletesen felfedezték ellenségeink. Ők gátlástalanul üvöltik a maguk vélt igazát, végzik el a vallás és világnézet körüli piszkos eszmei és fizikai munkát. Megfelelő mozgásteret teremtenek a vallás feddhetetlen, fehér mandzsettás megmondóinak, akik ragyogóan elhatárolódnak tőlük, s a véres eseményektől. Az önmaga toleráns és „jóember”- mivoltán láthatóan elérékenyült ismerős átküldi nekem a merényletben szintén megölt rendőr fotóját, akiről a későbbiekben kiderült, ő is muszlim, hogy gyakorló vagy nem, azt nem tudjuk, de nem is lényeges. Lám, szenvednek ők is, és lám ugye, hogy nem vallási indíttatású a vérengzés, hiszen ha az lenne, nem ölte volna meg a terrorista/a tettes/ a hitsorsosát. Mintha osztana vagy szorozna, milyen szár-

mazású vagy vallású a rendőr, és a gyilkos elkérte volna a személyazonosságját, és tesztelte volna, hogy szunnita, vagy a síita mielőtt lelőtte. Mi ez? Matematikai feladat, egy egyenlet, melynek mindkét oldalán van muszlim, tehát őket le lehet húzni, semlegesítik egymást? Ebben az összefüggésben az égvilágon semmi jelentősége sincs, hogy a rendőr muszlim vagy buddhista, mint ahogy a gyilkost sem menti fel, ha deklarált szándékai ellenére véletlenül egy „igazhitűt” is megölt. Nem a terrorizmus „belső toleranciájáról” van szó, és nem ellenbizonyítékról, hogy ha muszlim áldozata is van az iszlám terrorizmusnak, akkor ezek a terroristák nem is fajgyűlölők. Az „esemény” mint olyan, tehát nem elkülöníthető az iszlámtól, nem szólva arról, hogy a tettes maga hivatkozott nyomatékosan Allahra, és hogy ő a legnagyobb. Nem menti fel sem az iszlám terrorista szervezeteket, sem magát az iszlámot, ha gyaúr keresztényeken és zsidókon kívül iszlám áldozataik is vannak. A rendőr személyében sem az iszlám állt ki bátran saját szélsőségei ellenében, hanem a Francia Köztársaság rendőrsége, az alkalmazott rendőr az államot és nem a feltételezett vallását képviselte...

A „Nagy Muszlim Békemenetet” hiába kémelem, várom, mely a baloldallal vállvetve tanúságot tesz a vallási fanatizmus, a terrorizmus és az irracionális antiszemitizmus ellen. Egyelőre csak ünneplésről hallok sok felől, illetve szinte szégyenlős kiscsoportos tiltakozó megnyilvánulásokról. Az viszont nem megoldás, hogy kiállok burkában egy A2-es plakáttal, hogy „ezek nem engem képviselnek”. Ez nem kiállítás az iszlám szélsőségesek terrorizmusa ellen, és semmiképpen nem egy akcióterv.

És akkor mégis, hogyan tovább? Készüljön netán új kézikönyv az iszlámmal kapcsolatos kommunikáció mikéntjéről, annak figyelembe vételével, hogy bizonyos cikkelyek nem pontos követése maga után vonja az igencsak valószínűsíthető likvidációt? Igen, hát a jelek szerint a zsidókról tovább lehet gyártani rémhírt, rágalmat, bemutatni antiszemita filmet, kortársoperát, felavatni történelemhamisító emlékműveket, karikatúrát fabrikálni milliószámra, bombasztikus antiszemita hazugságokat terjeszteni rendszeresített műsoridőben a TV-ben, rádióban, ezt többek között a „Holokauszt-év” pályázati pénzeiből. Ezek a zsidók vastagbőrűek. Kibírták kétezer évig, kibírják továbbra is. Az utolsó ezer év bűnüldözése egyetlen zsidó-terrorcselekményt sem ismer, amit antiszemita karikatúrák, vagy publikációk miatt követtek el. De! Az iszlám az tabu. Ezek kemény fiúk, nem lacafacáznak, a tréfából sem értenek, mindamelllett és ráadásul választópolgárok, akik sokkal nagyobb százalékos arányban mennek el voksolni, mint mások és tömbszerűen szavaznak.

Inshallah, vagy amit akartok!

DR. EUGENE GIDALI: Medicina Szovátán^(2.)

Gidáli doktor az 1945-i hazatérése után folytatta munkáját Szovátafürdőn. Később is dolgozott, 1952-ben is, amikor kispolgárnak nyilvánították és elvették a vagyonát.

Gidáli nem szerette a politikát. Ám mégis rákényszerítették, hogy lépjen be a pártba. Belépett hát, de a „megtiszteltetés” csupán néhány évig tartott, mert amikor az alapszervezeti ülésen egy nagy kommunistává vedlett kétes múltú párttag kizsákmányolónak nevezte, azon nyomban leadta a piros könyvecskéjét.

Szovátán azonban a párt mégsem talált nála jobbat, és kinevezték Szovátafürdő igazgatójává. Persze az akkoriban gyakori változások ezt a tisztségét is rövidre szabták.

A következő években - általában november 7-én - Hidáli rendszeresen felkerült az egészségügyi dicsőségtáblájára. Azt írták ott róla többek között, hogy „segíti munkájukban a fiatal orvosokat”.

Ez így is volt. Mindezért emberünk sem hálat, sem mást nem várt. Valamit mégis kapott, pedig nem kért belőle. A fürdőtelep vezetősége, szégyenszemre, 1969-ben a 70 éves Hidálit kizsákmányolta lakásából, noha akkoriban nem volt már sem hitlerizmus, sem fasizmus. De az irigység, a kiskirályoskodás megmaradt.

Így aztán az idős főorvosnak és családjának át kellett költöznie a szomszéd villába.

Az elvtársak és hozzátartozóik, az akkori „jet set,” két „speciális” villában nyaraltak Szovátán. Oda is hosszú éveken át elhívták Hidálit. Estefelé ismét dolgozni indult az öreg orvos. Így egy „fél normát” még hozzátehetett sovány fizetéséhez.

Egyszer -1956-ban lehetett -, Dobi Istvánék jöttek Szovátára. A Magyar Népköztársaság elnökének nejét kezelte itt Hidáli.

A hölgy megköszönte - személyesen - (így szokta emlegetni Hidáli) a „főorvos elvtárs” szolgálatait. Ritka élmény volt, amikor az or-

vos egy nagy, sötétkék kartondobozzal jött haza, melyben egy palack 1955-ös tokaji bor volt, meg egy üveg kecskeméti barackpálinka. A két üveg érintetlenül megvan, eredeti csomagolásban, főleg azért, mert doktor Hidáli József soha nem nyúlt alkoholhoz.

Hidálit valamikor néhányan gazdagnak hitték Szovátán. Pedig 1952 és 1970 között valójában nem volt háza. Az 1944-es év a rendelője, vagyona vesztét is jelentette.

Az 1935-ben építtetett „Hidáli villát” 1952-ben elvették. Csak 50 év után került ismét a család tulajdonába.

Nyugdíjas éveiben Hidáli doktor Marosvásárhelyen, a Cornisà-negyedben, egy kis lakrészt vásárolt magának. Édesanyját 97 éves koráig minden hónapban segítette.

Megérdemelte. Azonkívül, hogy jó, szerető anyja volt, iskoláztatta a fiát, többféle magánóra is juttatott neki pénzt, és később a marosvásárhelyi orvosi egyetemen is segítette.

Hidáli megírta Szovátafürdő monográfiáját, ami kiadatlan maradt. Az Egészségügyi Minisztérium berkeiben hánykolódott, úgy tudni, el is tűnt.

Szováta nőgyógyászati javallatairól írt munkáját Hidáli már 1933-ban publikálta az Orvosi Szemlében. Akkoriban csak nagy ritkán közölték egy vidéki orvos írását.

Az első, román nyelven írt ismertető, melyet Szovátafürdőről írt a fürdővendégek felvilágosítása céljából, az 1950-es években került kiadásra. E munkájában felesége, Betty is segített az orvosnak. Az ismertetőből azután sokan szereztek „ihletet”. Évtizedek múlva is másoltak belőle szövegrészeket az interneten.

Hidáli József mindennél jobban szerette Szovátát. Szívén viselte az emberek, a környezet, a gyógyítás sorsát. A kalapemelés mégis a mindenkor lelkiismeretes orvosnak jár. Itt egy igaz történet következik.

1975-ben a 77 éves, nyugdíjas Hidáli egy kis fürdőhelyen nyaralt. Vasárnap délelőtt volt. A zenekedvelők ilyenkor a televízióban Iosif Sava műsorát nézték, mely 11 órakor kezdődött, és egy órán át tartott. Hidáli szobájában nem volt tévékészülék, így két helybeli fiatal orvos meghívására felment zenét hallgatni a poliklinika ügyeletes szobájába.

- Zenehallgatással nem unatkozik munka közben az ember - mondta az egyik ifjú kolléga, aki épp akkor kezdte ügyeletét.

Szép volt az adás, mint mindig.

Úgy háromnegyed tizenkettő felé a szolgálatos orvost beteghez hívták. Az esetet sürgősnek tartották.

- Így van ez mindig -, morgott az illetékes - mindig minden sürgős, egy perc nyugta sincs az embernek ügyelet alatt.

- Nem indulsz? - kérdezte Hidáli.

- Józsi bácsi - próbált magyarázkodni a másik -, most nem úgy van, mint régen, ülhetünk még az adás végéig, hiszen autóval percek alatt a beteg mellett leszek.

Erre Hidáli: - Elmegyek én a beteghez... jobban jár, ha én megyek hozzá gyalog, mintha te mennél autóval... negyedóra múlva - mondta, és már a fogasnál is volt és fejére igazította a kalapját.

A ifjú felpattant a díványról:

- Nem, nem, máris megyek!.

A bölcs orvos csak egyetlen szempillantással válaszolt és két szót szolt: - Akkor jó.

És visszaült a székére.

Így tarisznyázta fel egy életre való leckével a fiatal orvost. Bizonyára hasznosabb volt az neki, mintha órákig divatjamúlt teóriákat hallgatott volna az egyetemen.

Élete végén Hidáli azt mondta, hogy ha újra kezdhethetné, hát épp úgy kimenne ismét Szovátára, mint 1924 elején.

Apám a legjobb orvos volt, akit ismertem.

A szovátai Medve-tó a világ legnagyobb helietermikus tava, 35°-os vize sós. Az erdős hegyek, és a víz különleges gyógyhatása a legjobb körülményeket biztosították a fürdő kiépítésének.

PEER GIDEON: ÁRAMSZÜNET

Végre a meteorológusok is emelt fővel járhatnak-kelhetnek az utcákon, nem kell sunyi pillantásokkal a fáról lehullott faleveleket szemlélgetniük. Végre bejött nekik, amit előre megjósoltak. Minden rosszindulat nélkül állíthatom, hogy – leszámítva a nyári hónapokat – ez a bravúr ritkán sikerül. Most viszont hideg van, szél, eső, és van hó is, úttorlaszokkal és dugókkal.

Van minden a mi környékünkön, Raanana magasságában főleg hideg van, havat ugyan nem láttunk, de fázunk, mint a Hermonon meghonosodott kirgiz bakkecskék.

Még az ágy sem ad elég meleget, tegnap is arra ébredtem, hogy a műpelypaplan dacára odafagytam a lepedőhöz. Egy ideig próbálkoztam kirángatni magam a jég karmai közül, de nem sikerült. Akkor eszembe jutott a só. A jó öreg só! Hoztam a konyhából, és csodák csodája, segített. Körbeszór-

tam magam, és kiszabadultam.

A meteorológusok nem mondták, vagy elfelejtették említeni, hogy a hideg, az eső, a szél és a hófúvás alkalmasint áramszünettel is jár. Felkészületlenül ért, amikor egyszer csak sötét lett körülöttem. Éppen a televíziót néztem, a távirányítóval a kezemben. Igyekeztem képben lenni, mi történik a nagyvilágban Kínától a Bermuda-háromszögig, amikor se kép, se hang, se villany, se fűtés, még a számítógémem is csak hörgött egy nagyot, aztán elhallgatott, mint akinek a szájáról levették a lélegeztető gépet.

Van egy tulajdonságom – a témához tartozik – miszerint nem hallgatok senkire, általában a magam feje után megyek. Nem álltam tehát sorba, nem vásároltam irdatlan mennyiségű ételt a várható havazás előtt, nem vettem gyertyákat, vizet, nincs elemmel működő vészlámpám, semmim-

sincs, ami ilyenkor kihúzhatna a csávából.

Körülvett tehát a sötétség, seholy fénycsík, éjfékete minden. Mit tegyek? Legjobb lesz, ha lefekszem – döntöttem. Aludni tudok sötétben is, sőt, akkor csak igazán. Elindultam a hálószoba felé.

Rá kellett jönnöm egy fizikai jelenségre, amelyet eddig egyetlen tudós sem említett szakdolgozatában. Tudniillik, hogy sötétben a tárgyak eltorzulnak, megnőnek, átalakulnak, helyet cserélnek. Az asztal előre csúszott, semmiképpen sem azon a helyen állt, ahol utoljára hagytam. Bele is vertem a lábamat. A fotelt próbáltam nagy ívben kikerülni, de a sötétben nem láthattam, hogy megsokasodott. Abba is belerúgtam. Az ajtó kilincse helyett a falat kapirgáltam, jelentős kárt okozva ezzel a tapétában. Mikor és ki vihette el az ajtómat a helyéről? És mi célból? És egyáltalán, amikor utol-

jára láttam a szobámat, téglalap alakú volt, most meg romboidnak tűnik.

Nem tudom, hogyan találtam el az ágyig, de amire odaértem, kézöld foltokkal lettem tele. Megsárgával, és hupikékkal. A hupikékben nem vagyok biztos, mert sötét volt, nem láthattam.

Nekem ennyi tél éppen elég volt. Holnap újra napsütésre, 35 fokos melegre akarok ébredni. Világ meteorológusai, egyesüljete!

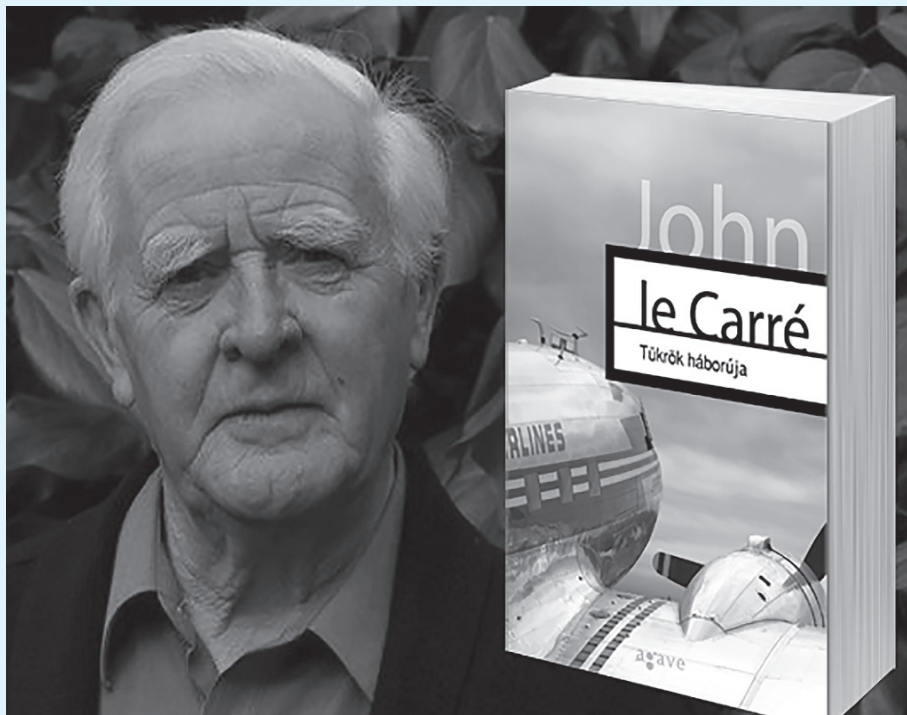
Peer Gideon

Izraeli apróságok

című könyve

Dán Ofry bevezetőjével és Schöner Alfréd rabbi professzor utószavával megrendelhető a 054-6678131-es telefonszámon. (Külföldről: +972/546678131)

A Drory könyvtár heti ajánlata John le Carré: Tükrök háborúja

John le Carré negyedik regénye, a Tükrök háborúja azon kevés művek közé tartozik, melyet most először olvashatunk magyarul. Mellékszerepben feltűnik a Karla-trilógia sztárja, George Smiley is, aki a Körönd képviseletében féig-meddig akaratlanul része-

se lesz a Részleg elleni játéknak. Ebben a játékban a hírszerző élete nem ér semmit, csupán egy könnyen feláldozható eszköz egy nem létező cél érdekében.

A háború után a hatalmi játszmák már nem csak országok között, hanem házon belül is

zajlanak. A szép időket megélt Részleg - mely a katonai hírszerzésért felelős - a Körönd kiütötte a nyeregből. Az erőforrásokkal és unatkozó, kiégett ügynökökkel küzdő Részleg egy utolsó csodára vár, hogy versenybe szállhasson fő riválisával. A csoda egy állítólagos szovjet rakétatelepítő állomás képében jelenik meg az NDK-ban. Ám a bizonyíték szállítása közben az ügynökük meghal. A Részleg nem hagyja veszni az ügyet, új tervvel állnak elő: egy németül perfektil beszélő ügynököt bejuttatnak szimatolni Kelet-Németországba. Eltökélttségüket az sem törli meg, hogy a szervezetnek nemhogy bevethető profi ügynöke nincs, de még autóra sem futja, a speciális eszközökről nem is beszélve. A nagy gondolkodás közepette előkaparják Fred Leisert, a lengyel származású, németül is beszélő egykori rádióst. A Köröndtől „gyakorlat” címszóval megszerzik a felszereléshez szükséges

eszközöket - igaz, mind elavult technikájú -, és a minisztérium is bőkezűnek bizonyul. Kezdetet veszi Leiser egy hónapos kiképzése, majd bevetése.

Az első oldalak után világossá válik, hogy ez a történet nem zárulhat happy enddel. Egy kivézetés alatt álló száználmas szervezet és egy palimadár, aki angolnak vallja magát, míg választott országa feláldozható polákként tekint rá. Kétszázhatvanhat oldal árulás, avagy kétszázhatvanhat oldalnyi érv, miért nem „buli” a kémszakma.

Olvasásra ajánlva.

Nagy Timea

A könyv megvásárolható vagy kölcsönözhető a Drory Könyvtárban. A könyvtár elérhetősége a világhálón www.dkabala.com honlap, a Facebookon: [Drory Izraeli Magyar Könyvtár](https://www.facebook.com/Drory-Izraeli-Magyar-Konyvtar). A könyvtár címe: Givatayim, Enzo Sireni 20. III/10. Telefon: 054/391-1831.

KRASZNAI ÉVA:

Szépség vagy egészség?

Manapság népbetegséggé vált az elhízás, pedig a felesleges kilók és a felhalmozódó zsírpárnák nem csak esztétikailag zavaróak, de komoly egészségügyi kockázatot is jelentenek. A mozgásszervek terhelése csak az egyik probléma, de kialakulhat cukorbetegség, rák és agyvérzés is.

Amikor fogyásról van szó, legtöbbünknek a formás popsi, a lapos has és a vékony derék vagy vékony combok – azaz a kulcsín ugrik be. Pedig a szervezetben lerakódott zsírréteg nem csak ruhánk méretét befolyásolja, hanem az egészségünket is!

„A zsír természetes és nélkülözhetetlen része a szervezetünknek: itt tároljuk az energiát, ennek segítségével végzi a test az alapvető funkciókat. Egyáltalán nem mindegy azonban, hogy hol halmozódik fel a felesleg. Hasi hízáskor a zsír nem csak a bőr alá férkőzik be, hanem a belek és a zsigeri szervek köré is. Normális esetben a zsírszövetekből nem szabadul fel zsírsav, a hasüregi zsírrétegből azonban folyamatosan áramlik ki az egész szervezetbe, komoly károkat okozva. Normál testsúly esetén a hasüregi zsírrétegből távozó zsírsav fel-

dolgozása nem okoz problémát a májnak, nagy mennyiségű zsírréteg esetén azonban megnő a vérben a zsírsav szintje, ami hosszú távon az összes szerv károsodását okozhatja. Kialakulhatnak különböző májproblémák, a vér magas zsírsav-tartalma miatt inzulintermelési problémák lépnek fel, amelyek cukorbetegséghez vezetnek, hosszú távon pedig szív- és érrendszeri megbetegedéseket okoznak. A hasi zsírréteg ráadásul 3,5-szörösére növeli a rák, és 3-szorosára az agyvérzés kockázatát” – mondta Dr. Hirohide Miwa neurológus.

A hasüregben lévő zsíroktól csak életviteli változásokkal tudunk megszabadulni. Fontos az étkezésből kizárni a zsíros ételeket, valamint fokoznunk kell a zsírégetésünket. Többek között a lipolízist (zsírlebontást) elősegítő zsírégető hormonok fokozásával (adrenalin- noradrenalin) tudunk megszabadulni a lerakódott zsírpárnáktól. A Noradrenalin hormon 30 perc mozgás után kezd el termelődni, elősegíti a zsírégető folyamatokat. Ezt a hormont stimulálja a forradalmi NARL technológia. A japán fejlesztéseken alapuló kezelésnek köszönhetően nincs szükség megterhelő edzésre, hogy a Noradrenalin hormon elkezdjen termelődni, csak ultrahangos kezelőlapot helyeznek a problémás területre. Ennek következményeképpen a Noradrenalin hormon hatására megduplázódnak a szabad zsírsavak a vérben, amiket pedig egy egyszerű, könnyű aktivitással égetnek el. Az eljárásnak köszönhetően a szervezet a hasüregben lerakódó káros zsírokat is lebontja, így nem csak lapos hasra tehetünk szert, de a súlyfeleslegtől megsokszorozódott kockázati tényezőktől is elbúcsúzhatunk.

BELE LEHET HALNI AZ ÖREGSÉGBE?

A címben szereplő kérdésre sokszor a gerontológusok véleménye sem egyezik. A szakemberek közül többen is állítják, nem találtak olyan idős korban elhunytat, akinek halálát „végelgyengülés” okozta volna.

Mostanában egyre többször hallani ezzel a témával kapcsolatban az időskor kutatásával foglalkozó szakemberek gyakran egymásnak is ellentmondó véleményét. Nem véletlenül, hiszen az előrejelzések szerint az „öregek kora” jön el, 2030-ra több mint egymillió 100 éves ember lesz a világban. Vagyis az életkor egyre inkább kitolódik, szinte „matuzsálemi” határokig, vagyis az „öregedési index” emelkedő tendenciát mutat.

Az öregedés természetes élettani folyamat, aminek meglehetősen sokféle változata van. Gyakorlatilag ahány ember, annyiféle. Nincs két egyformán öregedő. Mindenki az idilli, szép öregkort képzelel el magának, csak hogy ezért már fiatal korban igen sokat kell tenni. És nemcsak az egészségügynek, hanem az egyénnek is. Csodaszer nincs, annak ellenére, hogy egyre több szerencselovag kísérli meg varázsbogyókkal, különleges készítményekkel, drága, de hatástalan szerekkel garantálni az örök ifjúságot.

Az időskor biológiai, fiziológiai folyamatáról sokan, sokféleképpen írtak. Fritz Reimann pszichoanalitikus, „Az öregedés művészete” című munkájában határozottan azt

a nézetet vallja, hogy az öregkor formálható, alakítható, de vannak olyan dolgok, amelyekbe bele kell törődnünk. Később és hosszabban öregsünk, köszönhetően nagyrészt az egyre fejlődő tudománynak, a jobb, hatékonyabb egészségügyi ellátásnak, a fejlettebb diagnosztikai módszereknek.

Elméletileg valóban élhetnénk akár 120-130 évig is, csak hogy a szervezetet az élet során sokféle kórokozó ártalom éri. Szervezeti, és működésbeli ártalmakról van szó, és az ezek következtében létrejövő változások összessége vezet végső soron a halálhoz. Egy szerv, vagy szervrendszer, valamilyen funkció gyors leromlása mindig kóros változás, és nem a normális öregedés következménye. Vagyis „csak” az időskor nem elég ok a halálra. Az energia elvesztése, a „végelgyengülés” mögött általában mindig van valamilyen valódi halál. A gazdaságilag fejletlenebb országokban gyakran elfogadják halálként a végelgyengülés megjelölést, éppen a diagnosztika elmaradottsága miatt. De olyan eset is előfordul, amikor van halál, csak nem diagnosztizálható, nem mutatható ki.

A 30-as, 40-es években még az időskori halálokok között 16 százalékban szerepelt a végelgyengülés megjelölés. Ma, noha maga az öregedési folyamat elvileg elvezethet ideig, valójában a legtöbb országban konkrét kór-megállapítást és kór-megjelölést fogadnak csak el a halálozási jegyzőkönyvön.

Bár az öregedés folyamata kétségtelenül

kedvezőtlen változásokkal jár, amelyek nyomán könnyebben kialakulhatnak kóros elváltozások, ha végleg nem is lehet elkerülni, lassítani azonban lehet az idős korról járó biológiai, és pszichés terheket. Ezért viszont dolgozni kell, a szervezet állandó karbantartásával, a testi és szellemi aktivitás megőrzésével, kiegyensúlyozott életmóddal. Mindehhez a tudomány a maga módján járul hozzá, a geriátria fejlődésével, a genetika és őssejt-kutatás előrehaladásával, azokkal a modern terápiákkal, amelyek az immunrendszer erősítését szolgálják. Goethe szerint „az öregkort nem megélni, elviselni művészet”. Úgy tűnik, a megállapítás egyre időszerűbb lesz, ha tétlenül, beletörődve várjuk az évek múlását.

Noha az Egészségügyi Világszervezet a 70 éven felülieket tekinti hivatalosan időseknek, az emberi életkor felső határa elméletileg akár 120-130 év is lehetne. Persze csak akkor, ha nem jönne közbe valamilyen betegség, ami miatt korábban következik be a vég. Az Egészségügyi Világszervezet határozott álláspontja az, hogy egyre többen érnek meg az átlagnál magasabb életkort, és nem is szervi bántalom, vagy betegség következtében veszítik el életüket, hanem a „természetes kopás”, elhasználódás, energiavesztés következtében. Ezért célszerűnek látják, hogy - talán már a következő évben- mindenképpen felveszik a hivatalosan is elfogadható halálokok listájára az öregkori végelgyengülést.

Krasznai Éva

RÓNA ÉVA: IGAZ TÖRTÉNET

Azon a kora őszi napon sok új olé érkezett külföldi országokból a Ben Gurion repülőtérre landoló géppel. Köztük volt Andrej Malis 21 éves ukraini fiatalember is. Ragyogott az arca, amikor a lába először érintette Izrael földjét, először szippantotta be levegőjét annak az országnak, amely ezután a hazája lesz.

Amikor a fogadásukra kijelölt hivatalos személyek megkérdezték Andrejt, akar-e kibucban lakni, gondolkodás nélkül azt válaszolta:

- Örömmel. Ott akarok élni és dolgozni, ahol a munkámmal hasznossá tehetem magamat, no meg, ahol leghamarabb elsajátíthatom a héber nyelvet.

A Másáv Szádé kibucba került. Megkapta az olékat megillető jogokat, beleértve a pénzügyi segítséget, valamint a „bevándorlási kosarat” a szükséges adományok bőséges tartalmával. Kifogástalanul végrehajtotta a rábízott feladatokat, szorgalmasan járt a héber nyelv tanfolyamra, sőt benevezett a hadsereg által szervezett hadászati tudományokat ismertető kurzusra is. Ott fokozódott benne az amúgy is nagyrabecsült Cáhál iránti lelkesedése. Elhatározta, ha behívják katonai szolgálatra, végleg a hadsereg kötelékében marad. Csodálkozott saját magán, hogy a katonai pályát választja, holott alijázásának egyik oka épp az volt, hogy ne kelljen bevonulnia katonai szolgálatra az ukrán hadseregbe. Persze volt rá egyéb oka is.

Ilyen ok volt a Malis család nehéz anyagi helyzete, a gyakran megnyilvánuló antiszemitizmus, no meg az izraeli Beér Seván letelepedett rokonok levelei, amikben bátorították őket, hogy minél hamarabb adják be alijázási kérelmüket. Végül Andrej bejelentette szüleinek: alijázik. Nagy sírások, fogadalmak következtek, hogy ők is hamarosan a fiúk után jönnek a Szentföldre. Kérték Andrejt, addig is számoljon be minderről, ami új hazájában történik vele...

Andrej beszámolt a kibuci életéről, ahol barátok veszik körül, értékelik a munkáját, mindene megvan, jól érzi magát.

Egyik levelében arról írt:

- Megkaptam a katonai behívót. A szükséges egészségügyi vizsgálatok jó eredményei után, kértem a feletteseimet, hogy az ejtőernyősökhöz sorozzanak be. Azt mondták, ez nehéz lesz...

A Cáhálban parancsnokai felfigyeltek Malis Andrej kiváló képességeire, három hónapos különleges kiképzésben részesítették, majd besorozták a Goláni hadtesthez. Innen az Egoz különítmény kiképző kurzusára küldték. Attól kezdve Andrej katonai pályája felfelé ívelt. A kapott feladatok sikeres teljesítéséért szóbeli és írásbeli dicséretben részesült.

Egyik ilyen dicséret után örömet hirtelen beárnyékolta egy felbukkanó gondolata: ismerik-e pontosan életrajzát az Egozban? Amikor bekerült ebbe a rendkívül fontos hadászati különítménybe, ő is, akárcsak a többiek, átesett a szigorú biztonsági ellenőrzésen, válaszolt a feltett kérdésekre és mindent rendben találtak nála. A „homályos” foltot nem említette”. Nem tartotta

lényegesnek. De az adott rendkívüli helyzetben úgy érezte, mégsem hallgathatja el. Mi volt ez a „homályos folt”?

Andrej zsidó anyától és keresztény apától származik. Kilencéves koráig nem tudott félzsidó származásáról. Egyik nap kezébe került anyja születési bizonyítványa, nyilván anyai részről a rokonság is zsidó - gondolta. Megkérdezte az anyját, miért titkolták előle? Azt a választ kapta: jobb volt, hogy nem tudott róla...

Közben forgott az idő kereke. Andrej elvégezte a középiskolai tanulmányait, beiratkozott az egyetem építészmérnöki fakultására. Jó hangja miatt tagja lett a katolikus templom kórusának. A pap tudott Andrej félzsidó származásáról. Javasolta, térjen be a katolikus vallásba, hogy elkerülje az előállható kellemetlenségeket... Andrej azt válaszolta, gondolkodik rajta.

A zsidó rokonok ekkorra már Izraelbe alijáztak. Az onnan érkező levelek nyomán felmerült a Malis családban, hogy alijázzanak ők is Izraelbe, de attól tartottak, hogy az illetékes szervek elutasítják kérésüket.

Andrej volt az első, aki elhatározta, hogy Izraelben akar élni, ott akarja letölteni katonai szolgálatát. Beadta alijázási kérelmét. És megkapta az engedélyt.

- Nem volt nehéz rászánnom magam az alijára, de a szüleim nehezen értették meg, miért nem akarok Ukrajnában maradni. Végül beletörődtek, és azt mondták, utánam jönnek.

Andrej először a Szochnut kijevi kirendeltségénél érdeklődött az alijázási forrmaságok intézése felől. A varsói irodához irányították. Turista útlevelel Lengyelországba érkezett, majd jelentkezett az ottani Szochnutnál.

- Bemutattam az irataimat - magyarázta később Andrej -, látták, hogy az anyám zsidó, az apám keresztény, azt mondták, semmi gond, az anyám vallása a fontos. „Szerencsés beilleszkedést Izraelben” - mondták búcsúzóul.

Izrael tárt karokkal fogadta az új olé fiatal embert, aki semmilyen nehézségtől nem riadt vissza, hogy új hazája hasznára legyen. Olykor meglátogatta a rokonokat, akik kérték, költözzön hozzájuk, de Andrej kibucban akart élni. Kitért előtte egy szabad világ, amelyet addig nem ismert. Megszerette a környezetében lévő embereket, a segítőkész nagy családot, akik között számos barátta talált.

Mivel minden olyan simán, problémamentesen elrendeződött körülötte, váratlanul érte az örömebe vegyülő öröm.

A következőképpen számolt be a történetéről.

- Elmentem a beér-sévai Belügyminisztériumba, hogy átvegyem a személyazonossági igazolványomat. Ugyanis érkezésem után csak tudat-zehut számmal ellátott új olé igazolványt kaptam. A minisztériumban azt mondták, aki Varsón keresztül érkezett az országba, a tel-avivi külügyminisztériumhoz kell fordulnia, a személyazonosság igazolvány átvétele miatt. A barátom autójával utaztunk Tel-Avivba. Nálam voltak az irataim is. A minisztériumban kedve-

sen fogadtak. A tisztviselő adott egy kérdőívet, amit kitöltöttem, mellékelve anyám és apám születési bizonyítványának másolatát. Személyesen is közöltem, hogy anyám zsidó, apám keresztény. Semmi gond - mondták, menjek nyugodtan vissza a kibucba, majd értesítenek az igazolványom átvételéről. A barátom látta, hogy ideges vagyok, azt kérdezte:

- Mi a bajod?

- Félek - mondtam, nehogy visszaküldjenek Ukrajnába.

- Ugyan már - nevetett a barátom -, de hogy küldenek vissza. Szeretnék, ha minél több ilyen rendes, szorgalmas fiatalember gyarapítaná Izrael lakosságát, amilyen te vagy. A várakozási idő arra kell, hogy verifikáljanak...

Andrej megnyugodva ment vissza a kibucba, dolgozott, tanult. Továbbra is megkapta az államtól az oléknak járó összes jogokat. Egyik nap ajánlott levele érkezett a személyazonossági igazolványával.

Az örömteli események megszokottságából kilendítette Andrejt a katonai szolgálatra szóló behívója.

A fentebb elmondottak szerint került sor Andrej besorozására az Egoz-különítmény kiképző kurzusára. No meg Andrej marcangoló gondolatára: tudnak-e felettesei az életrajzának „homályos foltjáról”, nevezetesen félzsidó származásáról? Ő ugyan őszintén tudomására hozta az illetékeseknek a helyzetét. A Tanachban az áll: „ne hazudj”, hát nem hazudott. De elhallgatni sem becsületes...- töprengett magában.

Másnap kihallgatást kért a parancsnokától, elmondta pontosan, mi nyugtalanítja az életrajzával kapcsolatban.

A parancsnoka megszorította Andrej kezét, s az válaszolta: Kifogástalan katona vagyok, de nem ismered a hadsereg szigorú belső ellenőrzési szabályait. Feltételezted, hogy akadhatott homályos pont az életrajzodban, amit nem ismerünk? Mindenről tudunk! Minden rendben van!

Andrej legszívesebben a nyakába ugrott volna parancsnokának, de csak szabályosan szalutált, s emelt fővel csukta be maga után az ajtót. Kint úgy törölgette szeméből a könnyet, hogy senki se vegye észre, milyen öröm hullámoz a szívében...

Róna Éva
NŐI OLDAL
című könyve megrendelhető a szerzőnél,
az alábbi címen:

Róna Éva Rehov Shay Agnon 13/12
55602 KIRIAT ONO
Ára 50 sekel + postaköltség 5 sekel
Telefon: 03-5343853
Külföldi hívás esetén: 972-3-5343853

ARJE SINGER: ANYANYELV

A nyelv, amit minden gyermek az anyjától tanul. Az első szavak, kérések, megállapítások. Aztán később az óvodában, iskolában, egyetemen és az élet folytán tökéletesítjük anyanyelvünket. Ez egy kincs!

Rendszerint az anyanyelv a legjobban megtanult nyelv. Mindenki, aki elhagyja volt hazáját, továbbra is emlékszik rá. Persze itt is a kivétel erősíti a szabályt. Itt vagyok például jómagam. 14 éves koromban elmenekültem a Kárpát-medencéből a Szentföld irányába.

Megszöktünk, mert egy borzasztó korszakot egy másik ördögi időszak követett. Izraelig még boldogan csevegtem barátaimmal az anyanyelvemen. Itt több meglepetésen kívül egy olyan nyelv várt ránk, amit jobbról balra írnak, négyzögletes betűkkel és kihagyják a magánhangzók nagy részét. Így a biblia nyelve keresztrejtvényvé válik. Aztán jött még egy kellemetlen meglepetés:

- Ne beszélj magyarul!
- De hát én még nem tudok héberül.
- Akkor tanulj meg!

Ezzel a vita rendszerint be is fejeződött. Hogy pontosan mi ment keresztül pici fejünkben, már nem emlékszem, de egy év elteltével megtanultuk valamennyire régi-új nyelvünket.

Nagy csapás volt, hogy elfelejtettük az anyanyelvünket. Szóval itt -ott beszéltünk még titokban, de olvasni Petőfit, vagy Aranyt, ugyan kérem.

Harminckétéves koromban elkerültem Ausztráliába. Angolul egy árva szót sem voltam képes kinyögni. Anyám, aki már itt élt, másodszor tanított meg az anyanyelvemre. Másiképpen nem tudunk volna beszélgetni egymással. Az egész itt élő család együtt nem tudott két szót héberül, teljes bábeli zűrzavar keletkezett minden találkozás alkalmával.

Aztán jött a régi baj, asszonykámmal az utcákon héberül beszélgettünk. Jött szembe egy idősebb hölgy, rendszerint nagy kalappal a fején, és nyersen megjegyezte:

- A mi utcáinkon angolul kell beszélni!
- De mi még nem tudunk - jegyeztük meg kétségbeesve.

- Akkor tanuljanak meg!

Persze megtanultunk. Egyszerre két nyelvet, magyart és angolt. Érdekes módon azokban az időkben a magyar volt a hivatalos nyelv a textilszakmában. Mi pedig pont ide kerültünk, a konfekcióba.

Az utolsó időkben e téren nagy változások történtek világszerte. Az úgynevezett multikultúra jött be a társadalmakba. Az egész világon kozmopolitább lett a hangulat. Aki több nyelven beszél, jobban elfogadják a társadalomban. Valósággal falják az idegen szavakat.

Próbálná ma a „kalapos hölgy” megjegyezni, hogy a mi utcáinkon csak angolul szabad beszélni, a következő választ kapná:

- Asszonyom, először is ez nem az ön utcája, mert nekem is van itt házam. Másodszor is én vagy ön úgy beszélünk, ahogy akarunk, vagy tudunk. Harmadszor kedves asszonyom, én három nyelven beszélek, írok és olvasok, míg ön csak egy nyelvet birtokol.

És fütyülve az egész világra beszélek, olvasok és írok tovább az anyanyelvemen.

SÁNDOR JUDIT: Piroska a Damjanich utcában

Volt egyszer egy kislány, akinek a nagymamája horgolt egy szép piros sapkát, amit anyyira megszeretett, hogy mindig csak azt hordta. Ezért elnevezték Piroskának. A falu szélén éltek, közel az erdőhöz, és Piroskának soha eszébe sem jutott elmenni a Damjanich utcába. Annak a Piroskának azonban, „akiről” az én mesém szól, piros kockás aszalterítővel vannak leterítve az asztalai, Lenin szobor és régi szocialista kitüntetések láthatók a vitrinjében, hetvenes évekbeli telefonok és „békebeli” tévé az előterében, mert ez a Piroska egy vendéglő Budapesten, a Damjanich utcában. Valószínűleg nem túl sok olvasó számára bír jelentőséggel a Damjanich utca léte, néhányunkat azonban különleges érzelmek fűznek a Damjanich utcához. Budapest hetedik kerületének, az akkori elnevezés szerinti Csikágónak az északi határa volt. Ott lakott Elza néni, a volt orosz tanárnőm, ott lakott Kibédi Ervin és - mint később megtudtam, Latinovits Zoltán, ott lakott az egyik osztálytársam, Harkó Péter, és ott élt Antal Imre, a páratlan személyiség, a különleges tehetségű zongorista, a végtelen műveltségű előadóművész és konferanszié. Élt, amíg meg nem halt, 2008-ban.

Hogy miért írok minderről? Hogy jön a mostani életembe a Damjanich utca, mely oly távol került már tőlem, mint Makó Jeruzsálemtől? Néhány héttel ezelőtt Budapesten jártam, mert mindenféle régi ügyek időnként odaszóllítanak. Ezek közül az egyik a Damjanich utcában tetőzött, ahova a lányommal érkeztünk, és ahol tél volt, és hideg, és eső, és az ügyintézés

addig húzódott, hogy végül úgy megéheztünk mint a mesében a farkas.

Mit tegyünk, mit tehetünk télvíz idején éhesen a Damjanich utcában?

Együnk! - mondtuk ki majdnem egyszerre kedvenc lányommal, aki egyben az egyetlen lányom, ezért az összes „többiek” nem fognak megsértődni.

- Együnk, de hol?- néztünk egymásra.
- Vvvalahol az Örs vezér tere környékén anya, mit szólsz hozzá? - dideregte.

- Az túl messze van! Kopog a szemem az éhségtől ... dddde láttam itt valami vvvendéglőt - vacogtam és reszkettem ...

- Iiiitt? - gyanakodott a lányom, aki bevásárló központokhoz szokott, és így tértünk be a Piroskába, én megilletődve a hetvenes évek hangulatától, a lányom a kedves, puha fényektől,

és mindketten egymástól, hogy milyen klassz helyet fedeztünk föl együtt, ketten. Meleg van, étlapot hoz a pincér, és ahogy fölengedtem a hidegtől, jöttek a gondolatok ...

Piroska, Piroska, honnan oly ismerős e név a mesén kívül? Ez volt Antal Imre törzshelye!!! Egyszer régen, valamikor a történelem előtti időkben, 2007 körül olvastam róla valamely újságban (még Budapesten éltem), hogy megszökött és a „Piroskában” találtak rá, a kedvenc asztalánál. Száguldottak az emlékek fel és alá. Apukám is megszökött egyszer, de ő haza „szökött”, mindketten 1935-ben születtek és mindketten Alzheimer-kórban szenvedtek életük utolsó éveiben. De még mielőtt mindez bekövetkezett, gyerek voltam, kislány, majd fiatal és felnőtt, és volt nekem szép fiatal apukám, meg szép fiatal anyukám, és ha nem is laktunk az „elegáns” Damjanich utcában, de laktunk a Marek József utcában, a harmadik párhuzamos utca a Thököly út felé haladva.

Nem is próbáltam a lányomnak elmagyarázni, hogy ki volt az az Antal Imre, mindketten azon ügyködtünk az okostelefonjainkkal a kezünkben, hogy az internet szárnyain közhírré tegyük a sebtiben elkészített fényképeken, hogy minő gasztronómiai örömökben részesít bennünket az élet. Halk zene szólt és ...

... a lányom nem látta, de én igen, hogy a szemben lévő asztalnál ott ül a nagyapja és Antal Imre, és békés egyetértésben keresztrejtvényt fejtenek. Így volt, nem volt mese, egy téli estén, kettőezertizennégy decemberében, a Piroskában, a Damjanich utcában.

Izrael. Kicsiny szigete a világnak, ahová nagy örömmel menekülnek el a zsidók a világ bármely zugából. Azért, hogy új életet kezdjenek egy tejjel és mézzel folyó, lehetőségekkel teli országban. Aztán sokan felébrednek, rájönnek, hogy itt is valóság a valóság – itt is tüntetnek az emberek, és itt is van miért. Sokan visszatérnek a saját, jól megszokott Egyiptomukba, mások viszont kitartanak kezdeti cionista céljaikhoz – és újabb színfoltként vegyülnek bele a helyi kavalkádba.

Izrael színes ország. A fekete-fehér kaftános világtól egészen Tel-Aviv pucér tengerpartjáiig – megannyi árnyalatát fedezhetjük fel az izraeli életnek. Már amennyiben nyitottak vagyunk rá. Könyvem azoknak íródott, akik mindezt látni szeretnék, és hajlandóak végigkövetni velem kirándulásaim és élményeim állomáshelyeit.

Ezt az utazást azonban képzeletben kézen fogva kell megtennünk. Úgy gondolom ugyanis, hogy csakis a naplószerű, közvetlen leírás adhat pontos képét Izraelről. Olyan képet, amit megismerve, a kedves olvasó is érezheti a bazárok illatát, ahol sütkérezhet az általam tanított gyerekek mosolyában, vagy felfedezi az aprócska szivárványt a furcsa vízesés alatt.

Mint önkéntes, fél évet töltöttem el Izraelben, Ramlában. Úgy tartják, hogy ez a hetvenezres város valójában egy kicsinyített mása Izraelnek. Iraki vagy épp etióp zsidókkal, arab városrészekkel, szfárádi és askenázi éneklő zsinagógákkal, mellettük viszont a legszekulárisabb néprétegekkel. Izrael közepén, Tel-Aviv és Jeruzsálem között várja a nagyvilágból ide érkező látogatókat, és az új életre szomjazó letelepedőket. Ramlából azonban kitekintünk Izrael többi városába, különböző otthonokba, és kibucokba. Huszonöt utazásunk során megpróbálkozunk fellelni vala-

SARKADI ILDIKÓ: IZRAEL BLOG - ÚTINAPLÓ A TEJJEL ÉS MÉZZEL FOLYÓ ORSZÁGBÓL (1.)

mi egyetemeset, ami már túlmutat a zsidó világon, ami már általánosabb annál, mint ami egy ország határai közé sűrűsödhet. Mindehhez az én szemeim és leütött billentyű emlékeim adják a keretet.

Impressziók

Azok a bizonyos első impressziók. Lila színű szőnyeg a falon, elefántok körbe és körbe, szétgurult szandálok, mellette prémés papucs, vízi pipa, kis szekrényen ruha halom, egy profi sminkes táská, benne a kellékek, egy lány mellettem írogat valamit a gépén - én pedig magamban merengek.

Első napi impressziók, azok a bizonyos impressziók. Ismét a tengerparton, sötétben ülünk, műanyag székeken. Nézzük a hullámokat, beszélgetünk. Mellettünk egy torony, rajta kijelző, amin múlik az idő.

Harediek, jeruzsálemi jesiva világ, ahol a férfiak sokszor reggeltől estig bújják az írást, a feleségek pedig értük élnek, Eset Hajil (példás, szorgalmas asszony) módjára értük dolgoznak – sok esetben eltartják az uraikat. Egy kívülálló mindezt nem érti, megriad a vallásos zsidók szokásaitól. A túl sok fekete, a látszólag túl kevés szabadság – ezért fordított hátat nekik a barátnőm, és választotta a világi életet.

Eszter most fodrásznak tanul, az ortodoxiát hátrahagyva épp valamilyen utat próbál találni az életben. Szemei körül az első szálcák mutatják, hogy sok mindent tapasztalt húsz évesen

– többet is, mintsem az korához illene. Eszttert a szíve vezette, a szíve vezeti – bennem pedig kavargó a hangulatok, és érzések tömkelege – az első impressziók.

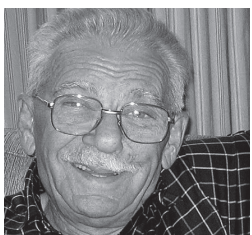
Beváltam magam az első taxiba. Megmutattam a címet, majd a maradék héberemet összegereblyézve beszélgetésbe elegyedtem az iraki és jemeni zsidókból izraelivé lett emigránsok fiával. Az út húsz perc volt, ára negyven sékel. Kb. kétezer forint, ami persze több, mint a helyieknek, de a túréhatáron belül van. Egy diákszálló, hátsó ajtó, utolsó épület. Kopogtatás az ajtón. Brazil lány, akivel beszélgetek. Kedves, étellel is kínál, de csak egy kávét fogadok el. Majd feltűnik a másik három lány. Mindenki húszéves – olyanok, amilyen talán én is voltam. Kedvesek, mosolygósak, és az életre szomjasok.

Én pedig várok, türelemmel, amíg a barátnőm megérkezik.

Ciklámenszínű virágok a falon, befutják, szer-teágaznak, rátapadnak. Rátapadnak a fejekre a kipák. A férfiak fele hordja, a többiek nem látható. A kipák sokszínűek, ahogy az emberek is. Vannak öltönyösök – ők Tel-Aviv esetében többnyire chabadosok, de a lezserebb ruhában járó átlagemberek is hordanak kipát. Normális a légkör, de a tengerparti városban az emberek többsége mégsem vallásos.

A barátnőm megpróbálta, neki nem sikerült. Az élet ilyen, színfoltjaiban mutatkozik meg a valóság.

Folytatása következik

ALEX SCHLESINGER: Papucsvadászat(2.)

Még be sem fejeztem, máris visszafordult, láttam, hogy könnyezik.

- Tudd meg, hogy nekem nem kell új papucs. Nekem a sajátom kell! Lehet, hogy az a papucs hat éves, de az hozzám szokott, az puha volt, az kényelmes volt, az barátságos volt! Na, de mit magyarázom neked. Ez rátok vall férfiakra, hogy ezt sem értitek meg.

Én besurrantam a fürdőszobába, magam mögött hagyva a század problémáját, amelyet a „majdcsak megoldódik” agyrekészbe küldtem. Reggelinél még megkockáztattam.

- Mikor volt a lábodon utoljára a papucs? A lakás melyik részében volt a lábodon a papucs? Merre sétáltál a papucsban? – Úgy tettem, mintha noteszba írnék, mint Columbo, még badzsítani is megpróbáltam, mint a híres nyomozó.

Megkaptam az összes infót, és megjátszottam a nagy detektívet, miközben az ágy alá másztam. Közben vigaszhatatlan nejem kint ült a fonott széken a kiskertben, mezítláb, teljes melankóliában. Délután kettőig semmi eredmény. Mosolyszünet telepedett ránk az egész világgal szemben, amint nőm az egyetlen megmaradt papucsot bámulta a lábai előtt.

Aztán komolyra fordítottam a szót, ami fo-

kozottan ércesedő hangban kulminálódik nálam, s ha nem figyelek oda, akkor carusói magaslátokat közelít meg. Szerencsére csak nagy ritkán került rá a sor, közel félévszázados frigyünk folyamán, hogy katonai rendszabályok legyenek kilátásba helyezve, de mindig szó szerint ismétlődő szavakkal, mint most is. Nejjasszonyosság féreérthetetlenül ismeri e jeleket.

- Figyelj ide, kislányka! - az asszony megrezzent. - Most szépen felöltözzöl, beülünk a kocsiba, megvesszük az új papucsot. Ide adod azt a szerencsétlen megmaradtat a földről, és nézz ide, most feldarabolom a nagyollóval, ne könnyezz, mert egy félpár papucs az nulla papucs. Igaz? - Nejem könnyei mögül bólintott. A garázsban a papucstörmelék bekerült a kukába, mi pedig hajtottunk az utánpótlásért. Nejem elvegyült a több ezer lábbeli között, én egy fotelben az életemen morfondíroztam, és vártam és vártam. Végre mosoly volt az arcán, amikor előkerült. Elmentünk tengeri halakat vacsorázni, amely az új papucs birtokában együttesen helyrebillenteni látszott háztartásom békés egyensúlyát. Aztán hazaindultunk. Otthon leültem a szalonba a TV elé. Dúdoltam magamban az elavult, de mindig aktuális vörös strófát „Béke lesz akarja minden ember”.

Hallom nej ajtót nyitott valakinek, a szomszéd talán. Egyszerre velőtrázó hatalmas sikoly. Rohanok az előszobába, ott áll Tina a szomszédék kislánya egyik kezében pórázon a kiskutyájuk, a másikban egy papucs. Nejem az ajtófélfának dőlve, megnémulva, potyogó könnyek között mutogatott a kislányra és az elveszett papucsra. A kislány sírni kezdett.

- Ne tessék haragudni, tegnap amikor nyitva tetszett hagyni a kertkaput, úgylátszik Rexi akkor juthatott be. Csak most találtuk meg a papucsot, tessék nézni, nincs is megrágva, csak játszott vele. Anyám mondta, hogy hozzam át azonnal.

Átöleltem zokogó feleségem vállát, aki hirtelen abbahagyta a sírást és könnyek között elkezdett mosolyogni, aztán nevetésbe csapott át.

- Ezt is jól elsietted - kuncogta felém és be- ment a házba.

- Tina menj szépen haza és vidd vissza a papucsot Rexinek, játsszon vele. Mondd meg anyádnak, köszönjük, hogy átküldött.

A kutyus örömmel kapta a szájába a fél papucsot, amit Tina odanyújtott. A kislány vigyázva becsukta maga mögött a kertkaput.

Felnéztem. Néhány csillag már feljött. Esteledett.

Simon Dubnov: A zsidóság története (59.)

(A részleteket válogatta Keller Tibor)

A nyugat-európai antiszemitizmus és az orosz pogromok (1880-1903)

100 év telt el, hogy egy hatalmas nemzeti mozgalom, a „szabadság, egyenlőség, testvériség”-elvét proklamálta Európában. Nyugat-Európában immár valósággá vált, és rövidesen azzá válik orosz földön és a kelet-európai országokban is. A keresztény társadalmak jelentékeny részében bizonyos ellenséges idegenkedés kapott lábra a zsidókkal szemben. „A zsidó – így gondolkodtak – egyenlő jogú félként nyomul be társadalmunkba. Szabadságát elsősorban meggazdagodásra használta fel, de most már bankok, kereskedelmi és iparvállalatok alapításával sem elégszik meg: köztisztviselő, orvos, egyetemi tanár, ügyvéd, mérnök akar lenni. A zsidó író és főként az újságíró roppant hatásával befolyásolja a keresztény olvasót, elvonja a maga keresztény szellemű, konzervatív, liberális vagy radikális sajtójától. Igaz ugyan, hogy a művelt zsidó hozánk (a keresztény társadalomhoz, K.T. megjegyz.) igyekszik hasonlítani, és külsejében már többnyire olyan, is (...) de alapjában mégis csak idegen tőlünk.

A zsidó faj idegen, mert ázsiai semita származása, a zsidó jelleme, hajlamai miatt a keresztény társadalom felfogása szerint nem fog tudni vele együtt élni. Így, ebben a szellemben, ezekkel a jelszavakkal bukkant fel Németországban 1880 táján az új zsidóellenes mozgalom, a zsidógyűlölet új formája, az antiszemitizmus. Megalakult az „antiszemita-liga”, ahol szenvedélyes szónoklatok hangzottak el, míg végül ezerszámra gyűltek az aláírások egy Bismarck kancellárhoz intézett petícióra, amely zsidók bevándorlásának megtiltását, és közhivatalokból kizáratásukat követelte. A porosz parlament szabadelvű tagjai élesen tiltakoztak e követelések ellen, de annak ellenére, hogy Bismarck nem válaszolt a petícióra, zsidók igen ritkán nyertek kinevezést állami hivatalokba. A zsidóellenes mozgalom mindjobban erősödött. A Reichstag antiszemita képviselői rendszeresen izgattak beszédekben a zsidók ellen. Még agresszívabb formát öltött az új mozgalom az Osztrák-Magyar Monarchiában. Itt úgy terjedt az antiszemitizmus, mint valami járvány, országról országra. Bécsben osztrák-német, Magyarországon magyar, Galiciában lengyel antiszemita léptek fel. Rohling, egyetemi tanár, könyvet írt DER TALMUDJUDE címen, melyben vakbuzgó középkori szerzetesek módjára azt akarta bizonyítani, hogy a Talmud kereszténygyűlöletet hirdet. Magyarországon vérvád ütötte fel a fejét, Tiszaeszláron egész középkori alakjában jelentkezett „a húsvéti vér-vétel” rágalma és a nyomában megindult per, melyben egy megrémített zsidó kisfiú hamis tanúsága szomorú szerepet játszott, izgalomba hozta az egész világot. A magyar kormány útját vágta ugyan a szélesebb körű zavargásoknak és a hosszasan húzódó vérvád-per a vádlottak felmentésével végződött (1883), de a nyugtalanság megmaradt. Bécsben annyira megerősödött az antiszemita mozgalom, hogy 1896-ban a közismerten zsidóellenes érzelmű Lueger Károlyt ültették a császárváros polgármesteri székébe. Rövid időre Franciaország is elmerült a zsidóellenes gyűlölködés mocsarában. Így például Drumont Edouard hírlapíró, az „Elzsidósodott Franciaország” című elvakult agitáci-

ós művében (1886) fejtett ki heves antiszemita izgatást. Ennek esett áldozatul Alfred Dreyfus kapitány, aki a párizsi hadügyminisztérium vezérkari osztályában szolgált. Őt gyanúsították meg a francia vezérkar ama titkos iratainak ellopásával, amelyek sokáig felderítetlen úton német kézre jutottak és súlyos ártalmára lehettek Franciaországnak. Dreyfust a haditörvényszék az Ördög-szigetre való deportálásra ítélte. Akadt azonban egy kis csoport és közte Franciaország legkitűnőbb szellemei, mint Émile Zola, a nagy író, akik tudták, hogy a vezérkar antiszemita-érezelmű tagjai hamisított okmányok segítségével „bizonyították” rá a hazaárulást a szerencsétlen Dreyfusra. Elkeseredett sajtó- és parlamenti harc után Dreyfust rehabilitálva hazahozták, és a hazaárulás épp a vezérkar antiszemita tagjaira bizonyult rá (1906).

A legsúlyosabb válságot az antiszemitizmus behurcolt járványa az Orosz Birodalomban okozta. Itt, főként a birodalom déli részén, Ukrajnában olyan arányú tömegpogromokban robbant ki a mozgalom, aminőkre Hmelnickij és Gonta ideje óta nem volt példa. Azzal izgatták az egyszerű tömeget, hogy az orosz nép halálos ellenségeit látja a zsidókban. 1881 áprilisában és májusában ukránokból és bevándorolt orosz munkásokból összeverődött bandák kegyetlen pogromokat rendeztek Kijevben, Odesszában, meg egyéb kisebb városokban. Drenteln, kijevi kormányzó-parancsnok, nyugodtan nézte végig a fosztogatásokat. 1882-ben kiújultak az üldözések, újabb pogromokra került sor. Összesen mintegy 150 pogrom viharzott el a szerencsétlen zsidók felett és csak 1882 tavaszán határozta el a szentpétervári kormány, hogy nem nézi tovább tétlenül a „rendzavarásokat”, ugyanakkor törvényes intézkedéseket hoz a zsidók terjeszkedése ellen Oroszországban.

A zsidót, ahol csak alkalom nyílt rá, elnyomták, üldözték és megalázták a hatóságok. Az orosz zsidóság sűrű tömegekben hagyta el hazáját és keresett boldogulást a világ egyéb részein. Ekkor kezdődött meg a zsidó emigrációs hullám Amerika és a Szentföld felé.

Amerikában már a világrész felfedezése óta éltek zsidók. Mondják, hogy már Kolumbusz Kristófot is több spanyol marannus kísérte felfedező útján a nagy spanyol kiűzetés évében (1492). A szefárd zsidók és marannusok vándorútja előbb Közép- és Dél-Amerikába vezetett: Mexikóba, Peruba és Brazíliába. A marannusokat azonban mindenütt űzte, kergette a spanyol és a portugál inkvizíció, és ahol érte máglyára hurcolta őket. Később mindinkább Észak-Amerika holland és angol gyarmatai felé fordultak, ahol szabadon visszatérhettek zsidó hitükre. A XVII. században (1655) már zsidó kolónia állt fenn New Amsterdam, vagy amint később nevezték, New York városában. Később a szefárdok más észak-amerikai városokban is megtelepedtek. Amikor a XVIII. század második felében megindul Észak-Amerika függetlenségi harca, az angol anyaország ellen (1775), már német és lengyelországi askenázi zsidók egy csoportja is élt ezen a földön. Zsidó pénzemberek jelentékeny kölcsönökkel támogatják George Washington, Amerika felszabadítóját. Amikor az első 13 észak-amerikai állam egyesül Washington vezérése alatt és kiadja híres Függetlenségi Nyi-

latkozatát (1776), e nyilatkozat egyik pontja már kimondja Amerika minden polgárának jogegyenlőségét, vallás és nemzeti különbség nélkül. Ezzel az új államszövetség, az Észak-amerikai Egyesült Államok köztársasága, már 15 évvel a francia forradalom előtt kimondotta a zsidók egyenjogúságát. A XIX. század folyamán lényegesen megerősödött a zsidó (most már askenázi jellegű) bevándorlás az Egyesült Államokba. Számos német és osztrák zsidó kereskedő és vállalkozó létesített és bonyolított le üzleteket Észak-Amerikában. Utánuk lengyel és orosz zsidók érkeztek. 1880-ban egész Észak-Amerika területén nem volt több, mint negyed millió zsidó. Tömeges bevándorlás akkor kezdődött, amikor az első oroszországi pogromok zajlottak (1881-82). Kelet-európai (orosz, lengyel, galíciai, román) zsidó családok ezrei keltek vándorútra és az emigránsok áradata évről évre nőtt. Az első periódusban (1880-1914) nem volt több, mint 30 ezer kelet-európai kivándorló évenként. Később már elérte a 100 ezres számot is. Észak-Amerika így, az I. Világháborúig a világ egyik legnagyobb zsidó centrumává nőtt, több mint 3 milliónyi zsidó lakossal. Más országokban is keletkeztek zsidó központok, pl.: Kanadában vagy Dél-Amerika területén: Argentínában. Utóbbiban Hirsch-báró, párizsi filantróp vásárolt nagyobb földterületeket (1892), melyeken később hatalmas földműves kolóniák alakultak. Az orosz emigránsok egy része még egzotikusabb tájakra vándorolt: Dél-Afrikába, Johannesburgba és Cape Townba. Sorsüldözött családok százai indultak új életet kezdeni a szabad köztársaság földjére. Munkába állva nagy nehézségekkel küzdöttek, sokan kezdték életüket konfekciógyárakban, melyekben éjjel-nappal kellett dolgozni, esetleg mint utcai vándorkezeskedő, házaló zsidó tett szert jövedelemre, ameddig rendesebb üzletet nem nyithatott. Sokan kaptak segítséget már előzőleg kivándorolt családtagoktól.

New Yorkban és más nagyvárosokban (Philadelphia, Boston, Chicago) külön városrészekben, együtt éltek a zsidó emigránsok, azaz egyazon vidékről származók (lengyel, litván, ukrán, magyar, román, stb.). Mindegyik csoportnak megvoltak a maga imaházai, iskolái, jótékony egyletei, akárcsak 400 évvel korábban a szefárd emigránsoknak. A zsidó munkástömegek szakszervezetekbe, „union”-okba tömörültek, a bevándoroltak maguk között jiddis nyelven beszéltek, mint régi hazájukban. Jiddish nyelvű lapokat olvastak, mint pl.: Jiddisches Tageblatt vagy a szocialista irányú Vorwärts.

A galutból való kiszabadulás egy másik útja volt a visszatérés a Szentföldre, és annak új életre keltése modern telepítés útján. E pionírok előfutárai közé tartoznak Moshe Liliemblum és Leo Pinsker. Zsidó diákok és egykori haszkala követők BILU (Béth Jákob Lechnu Venélchá, azaz Zsidó Testvérek Induljunk) néven társaságot alakítottak). Az első telepések nagy lelkesedéssel fogtak a munkához és mintegy 30 telep alakult a Szentföldön (Rishon Le-Ción, Rosh Pina, Petah Tikva, Zichron Jakob, Rechovot, Nesh Ziona, stb.). A fent említett helységek az oroszországi, „Hóvevé Ción” (Cion barátai) társaság és a Párizsban élő Edmund Rothschild báró támogatásával épültek fel.

EGY MAGYARORSZÁGI RABBI GONDOLATAI A GÁLUTBAN A TÓRÁRÓL ÉS IZRAELRŐL VÁÉRA

Utazzunk el egy picit Egyiptomba, legyünk rabszolgák. Végezzük ugyanazt a munkát egy életen keresztül. Mi is, szüleink is, gyermekeink is. Fizikai munka. Nincs menekülés. Reggeltől estig. A teljes kimerülésig. Nincs nappal és nincs éjszaka. Nincs remény és nincs holnap. Csak a monotonitás és a mély, reménytelen fájdalom.

Aztán egyik nap feltűnik egy ember. 80 esztendő. Mesél egy új világról. Egy Ígéret Földjéről. Új törvényekről. Egyenlőségről. Jutalomról, ünnepekről, szerető és örökkévaló Istenről és szabadságról.

És te ott állsz 12 ledolgozott óra után. És nemsokára ott a másnap reggel. És jön még 12 óra és még 12 óra. És az ismeretlen meg mesél és ígér. Te mit tennél? Elhinnéd neki? Rohanál utána vagy csak legyintenél? Hogy állsz a reménnyel? Beletörődtél vagy álmodozol még?

Amiről mesélek, az a Tóra és a zsidó múlt. Az öreg ember: Mózes. Ami a tarsolyában volt, az az Örökkévaló üzenete. A zsidó függetlenség és

a megváltás. Az Ígéret földje és a gyümölcsei.

Az öreg ember belesúgja a rabszolgák fülébe: „van szabadság és neked van egy országod... Gyere velem!” Ám a zsidók nem tudták fel-fogni, mi is az a szabadság. Hiszen ilyen nevű munka pedig nincs. Depresszió és lelki fáradtság jellemezte őket. És tudták, még soha senki sem tudott elszökni Egyiptomból. A szabadság értelmezhetetlen fogalom volt az Egyiptomban élő zsidó számára.

Ezért rendelték el bölcseink, hogy a kiddusban minden héten meg kell emlékezni a szolgaságról és a szabadulásról.

Mi ennek az oka? Hogy hétről-hétre tudatosítsuk önmagunkban, hogy lehet bármilyen mélypont, testi vagy lelki fáradtság, ám a zsidó nép soha nem veszítheti el a reményt és a lelkesedést. Ezt a luxust soha nem engedhetjük meg magunknak.

Ez volt Mózes kezében, amikor a fáraó elé lépett. Az évezredekig élő zsidó önbecsülés és öntudat.

HALMOS SÁNDOR: A bálványokról

E témakört sokan már nem ismerik és nem is tanulják, mert a bálványozás az egy igaz Isten ellen van. A zsidó népnél már a régi időkben találni bálványozást, mert Tharé, Ábrahám atya bálványozó volt, (Jós.XXIV.2.) és először a fiai is (1.Móz XII.1.). Lábán történetében is látni babonát, de nagyobb divat volt ez a bűn, az Egyiptomban lakozás idején. Megtiltotta Isten mikor innen kimentek, de csakhamar azután Áronnal aranyborjút öntettek (2.MózXXXII.)

Nem akartak ugyan bálványozni, mert Istent tisztelték, de parancsa ellen mégis vétettek, ezért 30 ezren életükkel lakoltak érte. Azután is sokszor a pompa, bujaság, búvölködés vezette őket, de ha baj volt, akkor észre tértek és az Urat tisztelték. Ezért adódtak kemény parancsolatok és törvények, hogy a külső bálványozó népekkel semmi összeköttetésbe ne kerüljenek, azokkal együvé ne házasodjanak, azokat egészen irtsák ki, bálványait, berkeiket égessék meg, s a bálványokon talált ezüstöt, aranyat ne tartsák meg.

Nem volt tehát kegyetlen Illés cselekedete, aki Bál papjait a víz mellett megölte (1.Kir XVIII.). Képeket sem tarthattak, hogy az alatt Istent tiszteljék, még a nevét sem lehetett kimondani idegen Istennek. Jósué életében még Istent tisztelték, de halála után sokan a bálványozásra hajlottak, s a Királyok alatt is nagymértékben gyakorolták e bűnt. Cyrus alatt egészen elhagyták a bálványozást, mert a perzsák, kik egy Istent tiszteltek a Nap szimbólumában, gyűlölték a bálványokat. A zsidókat ez vontta el a bálványoktól, mert látták, hogy

azok jól vannak. Az első természeti bálványozás abból állt, hogy a látható dolgokat, a Napot, a Holdat, a csillagokat tisztelték. Ezeket az egyiptomiak, perzsák, moabiták, asszírok, babilóniaiak, görögök, rómaiak különböző nevek alatt tisztelték. Ezeknek piramisokat, és obeliszkeket emeltek, mely egyiptomi szokás volt, és köveket raktak össze, melyre hieroglifákat metszettek.

A legrégebbi zsidók előtt ismeretes volt a bálvány. Ráchel, az atyjától Lábántól elvett bálványt Chaldeából való menekülésekor titokban magával vitte (1.Móz. XXI). Ezek az első bálványok úgy tűnik, házi istenek voltak (Ezék. XXI. 26., Zak.X.2.). A Sámuel XI.-ben az is látszik, hogy ezek a bálványok egész emberi test formájú, nagy méretű szobrok voltak. A Mózes után való időben, midőn a zsidók Egyiptomban hozzászórtak a bálványok látásához, gyakran azon népek bálványait vették fel, melyekkel szövetségben éltek.

Baal a sidoniak, tyrusiak bálványa volt, mely azután közönséges neve lett minden bálványnak. Némely tudósok szerint a Napot tisztelték alatta, a főníciaiak Herculesét, kit régebben tiszteltek azok, mint a görögök a magukét. Csókkal tisztelték és papjaikkal áldoztak ennek. Ha nem hallotta a kéréseket, magukat késéssel vagdalták (1.Kir XVIII:XIX.). Különböző nevek tartoztak Bálhoz, a tartományhoz képest, ahol tisztelték, vagy az ezeknek tulajdonított foglalatosságához képest. Volt Bal Berith, a Szövetség Baalja, ki vigyázott a szövetségre s megsértőit büntette (Bírák VII. 33.), őt Sikemben

tisztelték. Bálzebúl, mely elhajtja a napkeleten veszedelmes ebeket, az ekronbéliek tisztelték (2Kir I.2.3.6.) Ettől meg kell különböztetni az Újtestamentumban említett Belzebilt, melyet csak az akkori asztrológiából lehet megérteni. Az ég akkor szerintük 12 házra, vagy lakóhelyre osztódott, a 12 planéták szerint, melynek lakói és urai voltak. A pogányok a Planétákat mint Isteneket tisztelték, a zsidók szerint ezekben démonok laktak. Meglehet, hogy egyet közülük úgy néztek, mint a démonok fejét: ezért nevezhették Belzebulnak.

Bel-Peor a moabiták és a midianiták istene volt. Vagy a Peor-hegyről nevezték így, mely Benjámín nemzetsége földjén volt, vagy a hegyet nevezték el a bálvány tiszteletéről. Itt esztendőként nagy ünnepet tartottak és fertelmes bujálkodást vittek véghez. Amely asszonyok az ő isteneik tiszteletére fertelmeskedni akartak, fejüket által kötötték, hogy meg ne ismertessenek (4 Móz.XXV.). Ezt cselekedvén az izraeliták is, 14 ezren veszték el az elkövetett gonoszságért. Molek vagy Milkom, az ammoniták és a moabiták istene volt. A Napot, mint az ég Királynóját, vagy a Marsot tisztelték alatta. Ércből volt öntve nagy formában, borjú feje volt és kiterjesztett kezei, mint az emberé. Belül üres volt, melybe miután megtüzesítették, állatokat és gyermekeket áldoztak fel. Irtóztató áldozás volt ez, mely meg volt tiltva a köztük lakó idegeneknek is. A syrusiak voltak az elsők az emberáldozatban. A kárthágóiak és főníciaiak is megjegyezték róluk, ha megszorultak emberrel áldoztak.

Helyes megfejtést küldtek be:

Binder Vera - Ashdod
 Ezri Edith és Pista
 Farkas Feri - Netanja
 Friedmann Idus - Kirját Bialik
 Friedman Richárd - Bat-Jam
 Hár Koháv Lili - Ramat-Gan
 Horovitz Imre - Karmiel
 Kocsis Mária - Jeruzsálem
 Kreisler Gábor - Debrecen
 Musat Etel - Haifa
 Navon Sarah és Shmuel - Árád
 Sárga Olga - Hod HaSharon
 Zer Veronika és Györgyi - Jeruzsálem

Kérjük megfejtéseiket postán az Új Kelet, 49472 Petah-Tikva, Rehov Ahad Haam 11. címre küldjék el.

Faxon a 077/7282750-es számon

várjuk a jó megoldást.

Email címünk:

ujkelet@gmail.com

Múlt heti rejtvényünk helyes megfejtése:

Budapestre tartó kedves utasaink ugorjanak Kecskemétre igyekvők pedig készülődjenek.

Kérdések:

1. A téli csapadékos időjárásnak köszönhetően nagy mennyiségű víz hömpölyög a Jordán folyóban, és napról napra nő a Kineret vízszintje. Milyen neven ismert még az Izrael észak-keleti részében elhelyezkedő tó?
2. Hogy hívták azt a német páncélos vezérezredet, aki megmentette a budapesti gettó lakosságát?
3. Ezen a napon született az a magyar fizikus, akit az atombomba egyik kifejlesztőjeként, az amerikai hidrogénbomba-program irányítójaként is ismert a világ. Ki ő?
4. Kiket nevezünk agnosztikusoknak?
5. Ezen a héten ünnepelné születésnapját az a magyar író, akit a hagyományos anekdotisztikus ábrázolás, az élőbeszédhez közelítő eleven stílus legnagyobb mestereként tisztelnek. Regényeiben híven ábrázolta a nemesi középosztály pusztulását, a dzsentrik világát. Melyek a legismertebb művei?
6. A Gorillák a ködben című film egy amerikai antropológusnő élettörténetét dolgozza fel, aki 18 évet élt az ruandai hegygorillák között. Ki játszotta a dráma főszerepét?
7. Bölöni Farkas Sándor erdélyi író, műfordító, művelődésszervező éppen 220 éve látta meg a napvilágot. Több szépirodalmi művet fordított, de nevéhez fűződik egy nagyon fontos liberális dokumentum magyar nyelvre való átültetése is. Annyit segíthettek, hogy az eredeti

NAPTÁR ... AZ AGÁRAK-KALI	ALUMINIUM (RÓV.)	EGYFAJTA SZERZETESREND SZEKTETT	KATOLIKUS (RÓV.) MŰ KIVONATA	RÖVID KÖTÖSZŐ	ITT... MÁTYÁS KIRÁLY KEZDET	FÜGE-LEVELEKI	KORHOLÓ SZÓ
A POÉN 1. RÉSZÉ CÉG							O
				FEJLŐDÉSI IRÁNYZAT			
NÉMET LOVAG-REND				MADÁR-JESZTÓ			
NÉMA IRÉN	ASCHER... SZINESZ, RENDEZŐ			VATIKÁN (RÓV.) KÖRÖSPARTOKI		RÉSZBEN VIGYORII	
... TAVON (VAJDA JÁNOS)	TITKON					KISSÉ SZILAJ	
			LÉGÜTI BETEGSÉG				KEREK BETŰ FELVÁLT
FARSANGI MULATSÁG						DEKA-GRAMM (RÓV.)	
						IDEGEN OLAJ	
RAJZ, KÉP	KÖZETNÉV-KÉPZŐ						
HORONY, VÁJAT	A POÉN 2. RÉSZÉ						
BEMUTATÓ-PROGRAM						... HOMO: MUNKÁCSY FESTMÉNYE	ÓN VEGY-JELE REMÉNY-KEDES
						A-BAN TÁRSA	
						SE... SE HAMVA	
BONEY... NÉMET DISZKÓ-EGYÜTTES	MAGNI-TÚDÓ						
HARMADIK HATVÁNY	KÖRŰL-VESZ						
BOLGÁR PÉNZ						KIEJTETT BETŰ	PENTA-TON SKÁLA JELZŐJE
		SZERSZÁM	CZUCZOR GERGELY ALNEVE	INTÓ MOZDULAT	CÉLBA VESZ		
		ŐR GYŰ-MÓLCSÓS-BEN		LINE (RÓV.)	KÉTSÉGBE VON		
ELSŐ FO-GÁS LEHET ÚJEVKOR							TÉL ELEJEI
KÖZÉPEN FELZÁR!	SZENT (RÓV.)			LICEUM (RÓV.)		PÁROS COPFI	OXIGÉN-MÓ-DOSULAT
ELIO... ANGELIS	OROSZLÁN-NEV			EGYIK ÓRAHANG		EGYFÉLE ADÓ	
	DUGATTYÚ-MOZGÁS				FORRÓ ITALT IVÓ		
	KISSÉ ENYHEI				ALMA-NEDV		
GALLYAT VÁGO			ELEMI IS-MERETEK SZINTJE				
			DEHOGY!				

TANÁR ÚR KÉREM

mű angol nyelven született.
 8. Messziről virítanak a narancssárga színben pompázó, különféle formájú és nagyságú sütőtökök a zöldeges standokon. Milyen élettani hatásai ismertek ennek a népszerű zölségnek?

Válaszok:

1. A Galileai-tenger Izrael legnagyobb édesvízű tava. Más nevei: Kineret-tó, Tiberias-tó, a Bibliában Genezáret-tó. Ez a Föld legalacsonyabban (209 méterrel a tengerszint alatt) fekvő édesvízű tava. Hossza mintegy 21 kilométer, legnagyobb szélessége 13 kilométer. Kerülete mintegy 53 kilométer, területe 166 km², legnagyobb mélysége mintegy 43 méter.
2. Gerhard Schmidhuber 60-80 ezer ember életét mentette meg, amikor megakadályozta, hogy egy nyilas különítmény lemészárolja a budapesti gettóban még életben lévőket.
3. Teller Ede (Budapest, 1908. január 15. - Stanford, Kalifornia, 2003. szeptember 9.) magyar-amerikai atomfizikus, aki élete jelentős részében az Amerikai Egyesült Államokban élt, és sikereit is főként ott érte el. Legismertebb a hidrogénbomba-kutatásokban való aktív részvétele, emiatt mint „a hidrogénbomba atyja” vált közismertté. Bár zsidó vallású családban nőtt fel, később agnosztikussá vált.

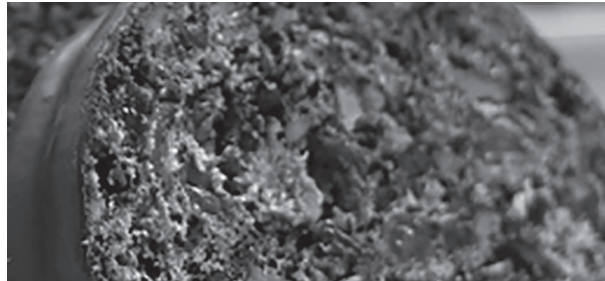
4. Agnosztikusoknak azokat az embereket nevezzük, akik nem kötelezik el magukat vallási kérdésekben. Agnoszticizmusnak Th. H. Huxley angol biológus nevezte el, 1869-ben.
5. A kismemesi családból származó kicsoltói Mikszáth Kálmán Szklabonyán született 1847. január 16-án. Kiemelkedő művei: A Noszty fiú esete Tóth Marival; Különös házasság; Sipsirica; Akli Miklós; A fekete város; Beszterce ostroma; Szent Péter esernyője.
6. A tragikus körülmények közt elhunyt zoológus és gorillakutató Dian Fossey-t a filmben Sigourney Weaver személyesítette meg. A művész a filmforgatás után a Dian Fossey Gorilla Alapítvány támogatója lett, jelenleg az alapítvány tiszteletbeli elnöke.
7. Bölöni Farkas Sándor utazóként is ismert volt. 1830-1832 között nyugat-európai és észak-amerikai utazást tett. Ezeknek az utazásoknak a leírását 1834-ben adták ki Kolozsvárott. Az útleírás VIII. fejezete tartalmazza az Amerikai Függetlenségi Nyilatkozat magyar fordítását.
8. A sütőtökök régen a népi gyógyászatban máj- és vesebetegségek esetén alkalmazták, jótékony hatással van a szívműködési zavarokra, kiváló hashajtó és béltisztító, égési sérülések gyógyítására borogatásként használták. A sütőtök a megfázásos betegségek hatékony ellenszere: tüdőgyulladás, felfázás, légúti megbetegedések, köhögés esetén hasznos. Magját a prosztata betegségek esetén ajánlják.

SÜTEMÉNYEK STEVIA ÉDESÍTŐVEL

Balázs Ibi heti receptajánlata

A stevia vagy sztívia (*Stevia Rebaudiana*, magyarul jázmin pakóca) egy Dél-Amerikában őshonos növény, amely édes leveléről lett nevezetes. A stevia olyan természetes édesítőszer, melynek levele 30-szor, kivonata pedig akár 300-szor édesebb a cukornál! Fogycukorhoz kiválóan használható, kalóriatartalma nulla. Lúgosító hatású. Jótékonyan befolyásolja a hasnyálmirigy működését, cukorbetegség is fogyaszthatják. Gombaölő tulajdonsága gyorsítja a Candida kezelést. Hőálló tulajdonsággal rendelkezik, alkalmas sütésre és főzésre. Sütésnél szóda-bikarbonáttal együtt használjuk, mivel így lazábbak lesznek a süteményeink.

édesítjük. Késhegynyi szóda-bikarbonát keverünk az őrölt mogoróba. A tojásfehérjéből gőz fölött kemény habot verünk és a mogoróval együtt a tojássárgákhoz adjuk. Kikent, lisztezett őzgerincformába öntjük. Előmelegített sütőben közepes tűzön túpróbáig sütjük.

szekeverjük. Fél cm vastagra kinyújtjuk és formákkal kiszaggatjuk. Forró sütőben 3-5 percig sütjük. Nagyon gyorsan sül! Sokáig eláll.

Kukoricás keksz

Hozzávalók: 100g margarin, 1 mokkáskanál stevia édesítő, 10 ek. kukoricaliszt, víz.
Elkészítés: A hozzávalókat összegyűrjük, kinyújtjuk, kiszaggatjuk bármilyen formára és sütőpapírra tesszük. 180 fokon 10-15 percig süssük.

Omlós tarka

Hozzávalók: 500g liszt, 1 mokkáskanál stevia édesítő, 200g margarin, 1 cs. vaníliás cukor, 2 egész tojás, 3 evőkanál kakaópor, késhegynyi szóda-bikarbona.

Elkészítés: Az anyagokat jól összedolgozzuk, majd két cipőbe osztjuk. Az egyikbe beleszítjük a kakaóport és eldolgozzuk. Kinyújtjuk a világos színű tésztát és erre helyezük az ugyancsak kinyújtott kakaós tésztát. Majd felsodorjuk, mint a bejglit. Egy éjszakán át pihentetjük. Sütés előtt a tésztát fél centis darabokra vágjuk, kikent tepsibe rakjuk és közep meleg sütőben világosra sütjük. Minél tovább áll, annál jobb.

Vaníliás süti

Hozzávalók: 250g rozsliszt, 200g margarin, 1 mokkáskanál stevia édesítő, 1 késhegynyi őrölt vanília és fahéj, 1 sütőpor, 1 késhegynyi szóda-bikarbona, 100g őrölt mogoró.

Hozzávalók: A hozzávalókat összegyűrjük, majd hűtőben 2 órát pihentetjük. Kisdorjuk és formákkal kiszaggatjuk. Kikent tepsibe tesszük és 180 °-os sütőben kb. 10 percig sütjük.

Mákos őzgerinc

Hozzávalók: 6 tojás, 200g őrölt mák, 3 evőkanál liszt, ½ csomag sütőpor, késhegynyi szóda-bikarbona, ½ mokkáskanál stevia édesítő.

Elkészítése: 6 tojásfehérjét kemény habba verjük, belekeverjük az őrölt mákot, a sütőporral elkevert lisztet késhegynyi szóda-bikarbonát és az édesítőt. Kikent, lisztezett formába öntjük, és közepes tűznél sütjük.

Püspökkenyér

Hozzávalók: 100g diétás csokoládé, 100g margarin, 5 tojás, 1/2 mokkáskanál stevia édesítő, 150g őrölt mogoró, késhegynyi szóda-bikarbona.

Elkészítése: A csokoládét felolvasztjuk, a margarinnal és 5 tojássárgájával kikeverjük. Ha szükséges, stevia édesítővel

Házi keksz

Hozzávalók: 500g liszt, 200g margarin, 1 mokkáskanál stevia édesítő, 1 cs. sütőpor, 4 tojás, késhegynyi szóda-bikarbona.

Elkészítés: A tojásokat habosra keverjük az édesítővel. A lisztet a margarinnal elmorzsoljuk, beletesszük a sütőport és a szóda-bikarbonát, végül az egészet ösz-

Fedezd fel a héber nyelvet!

Példát mutatunk

A héber nyelv számos, más nyelvből átvett szót idomított saját magához, és alkotott belőle a maga logikája és szabályai szerint három mássalhangzóból, illetve betűből álló gyököt, és abból igét, főneveket, jelzőket.

Ilyen a DALET-GIMEL-MEM (ד-ג-מ). Voltaképpen a görög nyelvből ered, ahonnan a latinon keresztül átkerült a modern európai nyelvekbe, ahol „dogma” formában vitathatatlan tant, alapvető tételt jelent.

Ezt a héber is használja, de inkább példa, vagy modell értelemben. Alapvető kifejezés a dugmá (דוגמה) régies írásmóddal (דוגמא), aminek a jelentése minta. Ebből újtották a manöken, modell jelentésű dugmanit (דוגמנית) szót.

A hádgámá (הדגמה) példával történő bizonyítás vagy illusztráció.

A lödugmá (לדוגמה) értelme: például, példaképpen.

A degem (דגים) modell, típus, például komputeré, autóé, repülőgépe.

A dugmit (דוגמית) áruminta, bemutatásra szánt piperecikkek: szappan, kölni kisméretű csomagban vagy üvegben történő ajánlódékozása a remélt vevőknek.

A dgimá (דגימה) mintavételt jelent, akár szövetminta vétele az orvosi gyakorlatban, akár a statisztikában, amikor egy adattömegből egy kisebb csoportot vesznek szemügyre, hogy az egész vizsgált témáról következtetéseket vonjanak le.

A midgám (מדגם) is ezt jelenti: választáskor egy mintacsoport leadott szavazataiból próbálnak következtetést levonni a végső eredményre.

Halmos László

Héber nyelvtanítás: 052-3260834
izraelihirlevel@gmail.com

MŰSORAJÁNLÓ

Január 15. csütörtök	Január 16. péntek	Január 17. szombat	Január 18. vasárnap	Január 19. hétfő
<p>TV1</p> <p>15:30 I, Carly</p> <p>16:00 Kihívások</p> <p>16:30 Híradó gyerekeknek</p> <p>17:34 Híradó gyerekeknek</p> <p>18:00 Hírek</p> <p>18:05 Sportösszefoglaló</p> <p>18:30 Heti hírösszefoglaló</p> <p>19:00 Rádás</p> <p>19:58 Mábát</p> <p>21:00 Hely a csúcson</p> <p>21:50 Rendes család</p> <p>22:45 CSI - Las Vegas</p> <p>23:30 Hírek</p> <p>TV2</p> <p>06:20 A reggel világa</p> <p>09:00 A nap hívása</p> <p>11:00 Erről beszélünk</p> <p>12:30 Együtt, vagy külön</p> <p>13:00 Központi játszma</p> <p>13:30 Biztos recept</p> <p>14:00 Dan és Mozli</p> <p>14:30 Huszonhárom perc</p> <p>15:00 Jogi kérdés</p> <p>16:00 Sai Li otthona</p> <p>16:45 Első kiadás</p> <p>17:30 Média</p> <p>18:00 Hatórás vendégünk</p> <p>19:00 Kidon és Ben Simon</p> <p>19:58 Híradó</p> <p>21:00 A szerkesztőség</p> <p>22:45 A nép állapota</p> <p>23:15 Életfonal</p> <p>00:00 Az éjszaka hírei</p> <p>DUNA TV</p> <p>06:25 Gazdakör</p> <p>06:40 Híradó</p> <p>07:00 Kárpát expressz</p> <p>07:35 Horvát krónika</p> <p>08:00 Ecranul Nostru</p> <p>08:35 Közbeszéd</p> <p>09:00 Hazajáró</p> <p>09:30 Híradó</p> <p>09:35 Térkép</p> <p>10:05 Magyar első</p> <p>10:25 Elcserélt lányok</p> <p>11:10 Don Matteo</p> <p>12:05 Párizsi helyszínelők</p> <p>13:00 Híradó</p> <p>13:25 Kívánságkosár</p> <p>15:30 Liszt Ferenc</p> <p>16:00 Marosvásárhely esete a trójai falóval</p> <p>16:30 Szép, szőke szerelmünk, a Tisza</p> <p>17:30 Térkép</p> <p>18:10 Elcserélt lányok</p> <p>19:00 Híradó</p> <p>19:35 Közbeszéd</p> <p>20:05 Rózsák harca</p> <p>21:00 Don Matteo</p> <p>22:00 Hírek</p> <p>22:15 Csak semmi pánik</p> <p><i>A Balatonnál játszódó krimi főszereplője egy II. világháborús repülőgép.</i></p>	<p>TV1</p> <p>15:00 Kérdezd a rabbit</p> <p>15:30 9-2-9</p> <p>16:30 Híradó</p> <p>16:57 Pénteken ötkor</p> <p>18:00 Így történt</p> <p>18:30 Szombatfogadás</p> <p>19:00 Egyetek velem</p> <p>19:58 Napló</p> <p>21:30 Jönnek a zsidók</p> <p>22:00 Mikmak</p> <p>23:45 Tíz apróság</p> <p>TV2</p> <p>06:20 A reggel világa</p> <p>10:00 Zárszámadás</p> <p>10:30 Média</p> <p>11:00 Izraeli hullámsáv</p> <p>11:30 Álomvilág</p> <p>12:00 Ellenzék</p> <p>12:30 Egészség</p> <p>13:00 Női kezdeményezések</p> <p>13:30 Hírek arabul</p> <p>14:00 Toker, délben</p> <p>15:00 Gyerekhíradó</p> <p>15:30 Biztos recept</p> <p>16:05 Erről beszélünk</p> <p>17:30 Azt mondják, itt volt</p> <p>18:00 101-es szoba</p> <p>18:30 Aranyketrec</p> <p>19:58 Péntek esti stúdió</p> <p>21:30 Minden rendben</p> <p>23:00 Ünneplés</p> <p>23:30 Zongorafesztivál</p> <p>DUNA TV</p> <p>06:25 Gazdakör</p> <p>06:40 Híradó</p> <p>07:00 Kárpát expressz</p> <p>07:35 Slovenski utrinki</p> <p>08:00 Kvartett</p> <p>08:30 Híradó</p> <p>08:35 Közbeszéd</p> <p>09:00 Szerelmes földrajz</p> <p>09:30 Híradó</p> <p>09:35 Térkép</p> <p>10:05 Magyar első</p> <p>10:20 Elcserélt lányok</p> <p>11:05 Don Matteo</p> <p>12:05 Rózsák harca</p> <p>13:00 Híradó</p> <p>13:25 Kívánságkosár</p> <p>15:30 Liszt Ferenc</p> <p>16:10 Élő örökség</p> <p>16:40 Európa egészsége</p> <p>17:30 Térkép</p> <p>18:10 Elcserélt lányok</p> <p>19:00 Híradó</p> <p>19:35 Közbeszéd</p> <p>20:05 Rocca parancsnok</p> <p>21:00 Don Matteo</p> <p>22:10 Columbo</p> <p>23:30 Kultikon</p> <p>23:45 El Paoban nő a láz</p> <p><i>A város új polgármestere elődje szép özvegyét is magának akarja.</i></p>	<p>TV1</p> <p>07:30 Gyermekműsorok</p> <p>10:05 I, Carly</p> <p>11:00 Történetmesélők</p> <p>12:00 Mábát seni</p> <p>13:00 Isten küldöttei</p> <p>14:00 Izhar Asdot</p> <p>14:45 Telecinema</p> <p>15:15 Hatvan perc</p> <p>16:00 Glóbusz</p> <p>17:00 Hírek</p> <p>17:30 Közlekedés-teszt</p> <p>18:00 Csillagok fénye</p> <p>18:30 Tíz apróság</p> <p>18:40 A séf segítségével</p> <p>19:25 Megható lelkek</p> <p>19:58 A hét hírei</p> <p>21:00 Világlátó</p> <p>22:00 Zsidó otthon</p> <p>22:30 A gyerek már nem álmodik</p> <p>TV2</p> <p>06:00 Kidon és Ben Simon</p> <p>07:30 Gyerekhíradó</p> <p>08:00 A séf ajánlásával</p> <p>08:30 A nap hívása</p> <p>09:30 Aranyketrec</p> <p>11:00 Izraeli kapcsolat</p> <p>11:30 Lelki beszélgetés</p> <p>12:00 Izrael felfedezése</p> <p>12:30 Kidon és Ben Simon</p> <p>13:15 Biztos recept</p> <p>13:45 A séf ajánlásával</p> <p>14:15 Zenészek</p> <p>14:45 Erről beszélünk</p> <p>16:00 Fuss a millióért</p> <p>17:30 Világrend</p> <p>18:00 Sajtóklub</p> <p>19:00 Minden rendben</p> <p>19:58 Híradó</p> <p>21:00 Fuss a millióért</p> <p>22:45 A nép állapota</p> <p>23:30 Kitűnő vakáció</p> <p>00:00 Éjféle hírek</p> <p>DUNA TV</p> <p>06:25 Gazdakör</p> <p>07:05 Öt kontinens</p> <p>07:35 Másfélmillió lépés Magyarországon</p> <p>08:25 Élő egyház</p> <p>08:55 Isten kezében</p> <p>09:25 Akadálytalanul</p> <p>09:55 Novum</p> <p>10:25 Univerzum</p> <p>11:20 Csodabogár</p> <p>11:50 Nászút féláron</p> <p><i>A titkárnő és a gépészmérnök az olcsó nyaralás reményében nászutasoknak adja ki magát.</i></p> <p>13:00 Híradó</p> <p>13:10 Nótacsokor</p> <p>13:25 Herman Ottó, az utolsó magyar polihisztor</p> <p>14:20 Nálátok laknak állatok?</p>	<p>14:55 A rejtelmes sziget</p> <p>16:25 Önök kérték</p> <p>17:25 Az örökös</p> <p>19:00 Híradó</p> <p>19:35 Fölszállott a páva</p> <p>21:30 Az élet sava-borsa</p> <p>22:20 A balek bosszúja</p> <p>Január 18. vasárnap</p> <p>TV1</p> <p>15:30 I, Carly</p> <p>16:00 Kiszolgálás nélkül</p> <p>16:30 Teliovala</p> <p>16:53 Mormogás</p> <p>17:34 Híradó gyerekeknek</p> <p>18:00 Izrael választ</p> <p>19:00 Rádás</p> <p>19:58 Mabat</p> <p>20:40 Kosárlabda</p> <p>22:45 Törvény és rend</p> <p>23:30 Hírek</p> <p>TV2</p> <p>06:30 Dalokkal ébredünk</p> <p>07:00 Szivárványreggel</p> <p>09:05 Mit szóltok hozzá?</p> <p>10:00 Hírek az internetről</p> <p>12:15 A város íze</p> <p>12:45 Együtt, vagy külön</p> <p>13:15 Nyitott vonalak</p> <p>13:45 Serg, az ügyetlen</p> <p>14:00 Dan és Mozli</p> <p>14:15 Sokkoló álom</p> <p>14:30 Kíváncsiskodók</p> <p>15:05 Sütés-főzés</p> <p>15:45 Mit szóltok hozzá?</p> <p>16:45 Első kiadás</p> <p>17:30 Rendet teszünk</p> <p>18:00 Hatórás vendégünk</p> <p>18:50 Sztárok</p> <p>19:58 Hírek</p> <p>21:00 A következő világsztár</p> <p>22:45 Éjszakai élet</p> <p>23:30 Az éjszaka hírei</p> <p>DUNA TV</p> <p>06:25 Élő népzene</p> <p>07:05 Élő egyház</p> <p>07:40 Új nemzedék</p> <p>08:05 Isten kezében</p> <p>08:35 Világ-Nézet</p> <p>09:05 Vatikáni híradó</p> <p>09:30 Pannóniától a csillagokig</p> <p>10:00 Univerzum</p> <p>11:00 Kotróhajókkal a fekete gólyáért</p> <p>11:30 Az Óceán óriásai</p> <p>12:00 Élő világegyház</p> <p>12:30 Önkéntesek</p> <p>13:00 Híradó</p> <p>13:10 Nótacsokor</p> <p>13:15 Ízörzök</p> <p>13:50 Pusztai királykisasszony</p> <p>15:15 Hazajáró</p> <p>15:45 Szerelmes földrajz</p> <p>16:15 Hogy volt?!</p>	<p>17:15 Nehéz kesztyűk</p> <p>19:00 Híradó</p> <p>19:35 Öregberény</p> <p>20:10 Önök kérték</p> <p>21:05 A sziget</p> <p>22:25 A rózsaszín párdúc</p> <p>Január 19. hétfő</p> <p>TV1</p> <p>15:30 I, Carly</p> <p>16:00 Álomvilág</p> <p>16:25 Első kiadás</p> <p>16:50 Mormogás</p> <p>17:34 Híradó gyerekeknek</p> <p>18:00 Izrael választ</p> <p>19:00 Rádás</p> <p>19:58 Mábát</p> <p>20:40 Futball</p> <p>23:30 Híradó</p> <p>TV2</p> <p>06:25 Dalokkal ébredünk</p> <p>07:00 Szivárvány reggel</p> <p>09:05 Mit szóltok hozzá?</p> <p>10:05 Sütés-főzés</p> <p>10:40 Az óra legfinomabb</p> <p>11:10 A létező</p> <p>11:55 Helyi fiatalok</p> <p>12:45 Kneszet</p> <p>13:15 Ichler Jákov</p> <p>13:45 Serg, az ügyetlen</p> <p>14:00 Dan és Mozli</p> <p>14:16 Sokkoló álom</p> <p>15:05 Sütés-főzés</p> <p>15:45 Mit szóltok hozzá?</p> <p>16:45 Első kiadás</p> <p>17:30 Rendet teszünk</p> <p>18:00 Hatórás vendégünk</p> <p>18:50 Sztárok</p> <p>19:58 Hírek</p> <p>21:00 Tények</p> <p>22:10 Polisuk</p> <p>23:00 Éjszakai élet</p> <p>23:45 Az éjszaka hírei</p> <p>DUNA TV</p> <p>06:25 Gazdakör</p> <p>07:00 Kárpát expressz</p> <p>07:35 Vatikáni híradó</p> <p>08:00 Roma kultúra</p> <p>08:35 Közbeszéd</p> <p>09:00 Isten kezében</p> <p>09:35 Térkép</p> <p>10:05 Virágzó ország</p> <p>10:25 Elcserélt lányok</p> <p>11:10 Hagyaték</p> <p>11:40 Hazajáró</p> <p>12:10 Az élet sava-borsa</p> <p>13:00 Híradó</p> <p>13:25 Kívánságkosár</p> <p>15:25 Liszt Ferenc</p> <p>15:50 Gyökerek és ágak</p> <p>17:00 Magyarok Dél-Amerikában</p> <p>17:30 Térkép</p> <p>18:10 Elcserélt lányok</p> <p>18:30 Közbeszéd</p> <p>19:00 Híradó</p> <p>19:35 Közbeszéd</p> <p>20:05 Hölgyek öröme</p>

21:05 Don Matteo
22:15 A szovjet levelező-
pajtás
23:10 Kultikon

Január 20. kedd

TV1
15:30 I, Carly
16:00 Telióvela
16:25 Híradó gyerekeknek
16:50 Mormogás
17:34 Hírek gyerekeknek
18:00 Izrael választ
19:00 Rádás
19:58 Mábát
21:00 Isten küldöttei
22:00 Politika
23:00 Jönnék a zsidók
23:30 Hírek

TV2
06:30 Szivárvány reggel
09:05 Mit szóltok hozzá?
10:03 Segítség, nem tudok
főzni!
11:03 Az óra
11:45 Ízek
12:10 A legjobb otthon
12:35 Ízek
13:45 Színpadon
14:30 Kíváncsiskodók
15:05 Izraeli ételek
15:45 Mit szóltok hozzá?
16:45 Első kiadás
17:30 Rendet teszünk
18:00 Hatórás vendégünk
18:50 Nem tudok főzni
19:58 Hírek
21:00 Segítség, nem tudok
főzni!
22:10 Kilenc hónap
23:00 Éjszakai élet

DUNA TV
06:25 Gazdakör
07:00 Kárpát expressz
07:35 Roma magazin
08:00 Domovina
08:35 Közbeszéd
09:00 Talpalatnyi zöld
09:35 Térkép
10:20 Elcsérélt lányok
11:05 Don Matteo
12:05 Hölgyek öröme
13:00 Híradó
13:25 Kíváncsághosár
15:35 Liszt Ferenc
16:05 Táncvarázs
17:00 Vidékessegek
17:30 Térkép

18:10 Elcsérélt lányok
19:00 Híradó
19:35 Közbeszéd
20:05 Rex felügyelő
21:00 Don Matteo
22:10 Ginger és Fred

Január 21. szerda

TV1
15:30 I, Carly
16:00 Szolgáltatások nélkül
16:30 Híradó gyerekeknek
17:34 Híradó gyerekeknek
18:00 Izrael választ
19:00 Rádás
19:58 Mábát
21:00 Mábát seni
22:00 VICE
22:30 Elfeljtett hangok
23:00 Éles kép
23:30 Hírek

TV2
06:20 A reggel világa
09:00 A nap hívása
11:00 Erről beszélünk
12:30 A politika világa
13:00 Tengeralattjáró
13:30 Biztos recept
14:15 Tudósnak lenni
14:30 Kíváncsiskodók
15:00 Fuss a millióért
16:45 Első kiadás
17:30 Rendet teszünk
18:00 Hatórás vendégünk

18:50 Kidon és Ben Szimon
19:58 Híradó
21:00 Fuss a millióért!
22:45 Minden rendben

DUNA TV
06:25 Gazdakör
06:40 Híradó
07:00 Kárpát expressz
07:35 Srpski Ekran
08:00 Unser Bildschirm
08:35 Közbeszéd
09:00 Akadálytalanul
09:35 Térkép
10:05 Magyar elsők
10:25 Elcsérélt lányok
11:10 Don Matteo
12:05 Rex felügyelő
13:00 Híradó
13:25 Kíváncsághosár
15:30 Liszt Ferenc
16:00 Erdélyi kalandozások
16:30 Táncok és
templomok
17:30 Térkép
18:10 Elcsérélt lányok
19:00 Híradó
19:35 Közbeszéd
20:05 Párizsi helyszínelők
20:55 Don Matteo
22:10 Fapad
22:40 Reszkess, Monaco!
*A pénztelen Tuche család
hirtelen lottómilliomossá
válík.*

Amin Zoltán, az elektronikus és írott sajtóban elért eredményei nyomán 2010-ben, a Duna Televízió vezérigazgató-helyetteseként csatlakozott a közmédia csapatához. Az elmúlt év októberétől az MTVA programigazgatói posztját tölti be.

Hétfőn – régi „Dunásként” – két műsorra is szemet vettem. A Hagyaték közel áll hozzám, az alkotóit még egyetemi éveimből ismerem. A műsor számos olyan hagyományt vet fel és fordít a film nyelvére, amelyre méltán lehetünk büszkéek, s minden nézőnek meg kell ismernie (Duna 11.10). Ezt követi a kiváló honismereti műsor, a Hazajáró. Az országjáró, amellyel, hogy csodálatos helyekre repít minket, a tradíciókra is épít, s különleges embereket mutat be. Büszke vagyok arra, hogy bábáskodhattam indulásánál (Duna 11.40).

Az országjáró nagyon jól sikerült!

Heti csillagjósolás

Kos (03.21.-04.20.)

Az újdonságok és izgalmak iránti vágya új barátokkal hozhatja össze, vagy rátalálhat új szerelmére. Sajnos az ilyen kapcsolat – jóllehet, ösztönzőleg hat - nem szokott túl sokáig tartani.

Bika (04.21.-05.21.)

Ezen a héten még a legszemérmesebbek is minden nehézség nélkül kifejezhetik érzelmeiket, vonzalmukat szeretteik iránt. Ugyancsak alkalmas ez a hét nap arra, hogy kedvező benyomást tegyen valakire.

Ikrek (05.22.-06.21.)

Ez az időszak alkalmas arra, hogy világosabban lássa az életét átszövő események és élmények bonyolult hálójának összekötő szálait, és így jobban megértse az ok-okozati összefüggéseket.

Rák (06.22.-07.22.)

Felmerülhet önben, hogy megváltoztassa a kapcsolatait. Szembe kell néznie a nehézségekkel, és próbálja megoldani azokat, különben a kapcsolat megszakadhat.

Oroszlán (07.23.-08.22.)

Ha most egy új kapcsolata kezdődne, az sok szempontból izgalmas és értékes lehet. Új barátságok szövődhetnek, amelyek fejlődésének szempontjából, akár utólag visszatekintve is - értékesnek bizonyulnak.

Szűz (08.23.-09.22.)

A már bajban lévő kapcsolatok vagy házasságok – akár beismeri ezt, akár nem - nehezen fogják túlélni ezt a mostani, bomlasztó időszakot. A jó kapcsolat viszont alkalmazkodni tud, és erősebbé válik.

Mérleg (09.23.-10. 22.)

Majdnem minden bolygó Önt segíti - és mindent véghez tud vinni, amit elhatározott - ennek ellenére legyen nagyon óvatos, mert az Uránusz meggátolja, hogy messzebbre szálljon, mint amennyire kellene.

Skorpió (10.23.-11. 21.)

A héten a Jupiter támadja a Skorpió jegyét, az ég tetején áll. Eljött az ideje, hogy erőfeszítései méltó elismerésben részesüljenek. Pályamódosításra is sor kerülhet.

Nyilas (11.22.-12.20.)

Az ön uralkodó bolygója, a Jupiter, a legjobb fényzőget veti a Nyilas jegyére. Magabiztosabbá válhat, optimistább lesz, békésebb és nyugodtabb. De ne legyen öntelt, és ne vigye túlzásba a dolgokat semmilyen téren.

Bak (12.21.-01.19.)

A Hold az Ön hivatását jelző területről indul, a Mérleg jegyéből. A legfontosabb feladat, hogy próbáljon meg az adott közösségébe beilleszkedni. Figyeljen a jelekre, és hamarosan rájöhet, milyen szerepet kell játszania a továbbiakban.

Vízöntő (01.20.-02.18.)

A Vénusz és a Merkúr is a Vízöntő jegyében áll. Elméje éber és élénk, így most komoly sikerekre számíthat - feltéve, ha elég ideig tud egy dologra koncentrálni.

Halak (02.19.-03.20.)

Ön bátor, merész, függetlenségre törekszik, de beszéde kissé gunyoros, vitatkozásra hajlamos és emiatt talán meggondolatlan, mégis sok elismerésre számíthat ezen a héten.

A TELEVÍZIÓK MŰSORSZERKESZTŐSÉGEI FENNTARTJÁK A JOGOT, HOGY ELŐZETES BEJELENTÉS NÉLKÜL VÁLTOZTASSANAK MŰSORRENDJÜKÖN!
A **Kol Jisráel** magyar adását élőben, izraeli idő szerint 21 óra 45 perctől 22 óráig sugározzák a héber nyelvű „Reka” adón, a legjobb minőségben. Meghallgatható a rádiókészülékek ultrarövidhullámú (FM) sávjában, az alábbi frekvenciákon:
Észak- és Középső-Galilea - FM 88.5, Észak-Izrael és Cfát környéke - FM 94.4, Haifa peremvidéke - FM 88.8, Haifa belvárosa - FM 93.7, Haifától délre - FM 101.3, Netanja és a Jordán völgye - FM 104.8, Tel-Aviv és környéke - FM 101.3, Jeruzsálem - FM 101.3, Beér-Seva - FM 107.3.
Az adás interneten is követhető: a <http://www.intkolisrael.com> címen. A kábeltelevíziós hálózatokon is meghallgatható: HOT 312-es csatorna, YES 748-as csatorna.

GYERTYAGYÚJTÁS

2015. január 16.
5775. tevet 25.

Gyertyagyújtás:

Jeruzsálem 16:23
Tel-Aviv 16:37
Haifa 16:26

A szombat kimenete:

2015. január 17.
5775. tevet 26.

Jeruzsálem 17:39
Tel-Aviv 17:39
Haifa 17:37

VÁÉRÁ

VALUTAÁRFOLYAMOK

USA dollár 3,9560 sekel
Euro 4,6636 sekel
Angol font 5,9879 sekel
Svájci frank 3,8829 sekel

ÚJ KELET FÜGGETLEN HETILAP

Főszerkesztő:

Erős-Hajdu Szilvia

Felelős kiadó:

Chaia Edri

Eheti számunk szerzői:

Alex Schlesinger
Avi ben Giora
Balázs Ibi
Breuer Péter
Halmos László
Halmos Sándor
Keller Tibor
dr. Kende György
Krasznai Éva
Nagy Tímea
Peer Gideon
Róna Éva
Sándor Judit
Schnapp Lea
Singer Arje
Tarr Miriam

Olvasószerkesztő:

Kiss Marianne

Tördelés:

Sly Design

A szerkesztőség címe:

49472 Petah Tikva
Ahad Haam 11.

Tel: 052/7265-631

Fax: 077/7282-750

e-mail: ujkelet@gmail.com

Hirdetés és előfizetés:

050/534-5041

Nyomda:

Hádfusz Hechadás Ltd.

A szerkesztőség nem felel a hirdetések tartalmáért. Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Netanjáhu: „Izrael most Európa oldalán áll, de szeretném, ha Európa is Izrael oldalán állna”

Benjámín Netanjáhu miniszterelnök vasárnap késő este, a kétmillió felfonulást követően a párizsi nagyzsinagógában méltatta a francia vezetőket az antiszemizmussal és terrorizmussal szembeni szilárd kiállásukért, és köszönetet mondott egy muszlim férfinak, aki több zsidó életét megmentette a párizsi kóser boltban történt túszejtés idején.

„Nagyra értékelem François Hollande államfő és Manuel Valls miniszterelnök nagyon szilárd és határozott kiállását az újfajta antiszemizmussal és terrorizmussal szemben. Közös ellenségünk a radikális iszlám, a szélsőséges, és nem a normális iszlám” – hangoztatta Netanjáhu a nagyzsinagógában tartott megemlékezésen, amelyen részt vett a francia államfő is, illetve több arab világbeli vezető is. Netanjáhu és Hollande-ot tapsviharral fogadták a nagyzsinagógában összegyűlt hívők.

Netanjáhu héber nyelven mondott beszédében felsorolt több szélsőséges iszlamista szervezetet, köztük az Iszlám Államot, az an-Núszra Frontot, a Boko

Haramot, a Hamászt és a Hezbollahot, és felhívta a figyelmet arra, hogy ezek a csoportok „ugyanarról a töről fakadnak”.

„Izrael most Európa oldalán áll, de azt szeretném, ha Európa is Izrael oldalán állna” – hangoztatta Netanjáhu. Leszögezte a nagyzsinagógában összegyűlt hívők előtt, hogy minden zsidónak jogában van biztonságban élni bárhol a világon, kiváltképpen Franciaországban. Hozzátette ugyanakkor, hogy Izrael tárt karokkal vár minden zsidót, aki át akar települni.

A miniszterelnök köszönetet mondott a muzulmán vallású Lassana Bathilynek, aki a párizsi kóser boltban történt túszejtés és vérengzés idején több zsidó életét mentette meg.

Miután a támadó, Amedy Coulibally pénteken behatolt az üzletbe, és megölt négy embert, illetve egy tucatnyit túsul ejtett, a 24 éves bolti alkalmazott, a fekete bőrű, mali származású Lassana Bathily 15 embert, köztük egy hároméves gyermeket és egy csecsemőt is elrejtett egy alagsori hűtőkamrában, és ezzel megmentette az életüket.

MTI

HEVES AMERIKAI BÍRÁLAT OBAMA ELNÖKNEK A TÁVOLMARADÁSÉRT

Bár Obama személyesen szeretett volna Franciaországba utazni, nem állt rendelkezésre kellő idő az ilyenkor szükséges biztonsági előkészületekre, ezért az amerikai elnök nem csatlakozott a vasárnapi párizsi felvonuláshoz. Az Egyesült Államokat csak Jane Hartley párizsi nagykövet képviselte.

Az amerikai sajtóban keményen bírálják Barack Obamát a távolmaradás miatt. Ön cserben hagyta a világot – írta hétfőn címlapján a The New York Daily News. Fareed Zakaria a CNN szemleírója hibának nevezte az amerikai csúcstevés távolmaradását, ugyanakkor úgy vélekedett: az elnöki távolmaradás arra is rávilágított, hogy a radikális iszlám elleni harc „nemcsak Amerikáról szól”. Jake Tapper, a hírcsatorna Párizsból jelentkező tudósítója nemcsak a jelenlegi adminisztráció embereit, hanem a 2016-os elnökválasztás potenciális jelöltaspiránsait is hiányolta a helyszínről, mindkét amerikai nagy párt részéről. „Ez tényleg nagyon kínos. Hol van Obama elnök? Miért nem ment el?” - Greta Van Susteren, a Fox News műsorvezetője.

„Szomorú, hogy a világ 50 vezetője ki tudta mutatni szolidaritását Párizsban, de Obama elnök visszautasította a rész-

vételt. A gyávaság folytatódik” - közölte Newt Gingrich, az amerikai képviselőház exelnöke, volt republikánus elnökjelölt-aspiráns. Az amerikai kormányzatot a hétvégén Eric Holder igazságügyi miniszter képviselte Párizsban, aki azonban a terrorelhárítási szakmegbeszéléseken vett részt, és a francia fővárosból több amerikai televízióknak is nyilatkozott, ám a tüntetésen nem volt jelen.

Marco Rubio republikánus szenátor, aki a várakozások szerint jövőre maga is bezállhat a Fehér Házért megvívandó harcba, a CBS-nek hétfőn nyilatkozva szintén „hibának” minősítette Obama távolmaradását és úgy vélekedett, hogy az elnököt legalább Holdernek vagy Kerrynek kellett volna képviselnie az egyetemesben. Doug Schoen demokrata politikai stratégia a Fox News híroldalán azt állította, hogy „Obama erkölcsi értelemben lemondott a szabad világ vezetőjének helyéről”.

A Franciaországgal szoros kapcsolatokat ápoló és a nyelvet is kiválóan beszélő Kerry külügyminiszter csütörtökön látogat el Párizsba. „Az első pillanattól kezdve felajánlottuk hírszerzési információinkat, és minden erőfeszítésünket” - mondta hétfőn Kerry.

MTI

VÁLASZ AZ ERŐSZAKRA

Szemet szemért, fogat fogért, tartja a régi mondás, és joggal félnek a mérsékelt iszlám hívei, hogy a párizsi terrorakcióra válaszul Európában megerősödik a szélsőjobb, amely hatalomra jutása esetén közel sem lesz olyan toleráns az öreg kontinensre települt muszlimokkal, mint a jelenlegi kormányok. Lassan megszűnik a kesztyűs kéz politikája, a regnáló vezetés remélhetőleg mindenhol felébred csipkerózsika álmából és visszafoglalja a muzulmán szélsőségektől saját országát. Az első lépések már látszanak, Angliában megfoszthatják állampolgárságuktól azokat, akiket kapcsolatba hoznak terrorizmussal. Németországban a napokban hasonló lépésekről szavaz a Bundestag. Hollandiában a párizsi merényletek hatására csúcsra tört Geert Wilders, az iszlámellenes Szabadság párt vezetőjének népszerűsége. Nem véletlenül. A hollandoknak „déjà vu” érzése volt. 2004 novemberében az iszlám és a holland multikulturális társadalom visszasságait bemutató dokumentumfilm, Theo van Gogh holland rendező életével fizetett az iszlám társadalomban élő nők alávetettségét bemutató filmjéért. Támadója, a marokkói születésű, holland állampolgárságú Mohammed Bouyeri szabályosan kivégezte Amszterdam egyik forgalmas utcáján. Mindezt fényes nappal. Azóta az iszlám radikalizmus csak fokozódott Európában (is).

Erős-Hajdu Szilvia

Ha bármely városban nem talál Új Keletet, hívja a BÁR céget, ahol megmondják, HOL KAPHATÓ AZ ÚJSÁG
Telefon: 03-607-0707